La coproducció en les polítiques socials a Barcelona. Una mirada des d'Alencop, Diomcoop i el Sindicat Popular de Venedors Ambulants

Treball de Fi de Màster

Màster Oficial en Polítiques Socials i Acció Comunitària

Universitat Autònoma de Barcelona, juny de 2021

Júlia Jaumot i Lluch

Tutora: Núria Reguero Jiménez

IGOP Institut de Govern i Polítiques Públiques

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Escola Doctor Robert Adscrita a la UAB

Universitat de Lleida

Universitat de Girona

UVIC UNIVERSITAT DE VIC UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

“Però no volem ni salvadors, ni tecnòcrates de la realitat: necessitem companys i companyes capaços de compartir els seus temps, sabers, afectes i llenguatges per a articular aquestes formes de vida rica, autònoma i recíproca que volem construir”

(Garcés, 2014, parag. 4).

Agraïments

Aquesta investigació no hauria estat possible sense la implicació i la disposició de les persones entrevistades dels col·lectius Alencop, Diomcoop i El Sindicat Popular de Venedors Ambulants en primer lloc. També vull realçar la col·laboració de la Özgür Günes Öztürk i del Jesús García Acosta per ajudar-me i facilitar-me el contacte cap a aquests col·lectius.

Agrair també el suport i les orientacions de la meva tutora Núria Reguero Jiménez per facilitar-me eines i acompanyar-me en aquest procés.

Per acabar, donar les gràcies a la meva família, als companys/es del màster i a la Laura Capdevila per tots els ànims i per l'afecte que han transmès.

ÍNDEX

RESUM – ABSTRACT 6

1. INTRODUCCIÓ 7

2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ. IMMIGRACIÓ, ECONOMIA SOLIDÀRIA I POLÍTIQUES SOCIALS 8

2.1. Les dificultats d'inserció laboral de les persones migrades a Espanya 8

2.2. L'Economia Social i Solidària com a via d'inserció laboral 10

2.2.1. Breu aproximació a l'economia solidària i les cooperatives 10

2.2.2. Les polítiques d'economia solidària a Barcelona 12

2.3. Presentació contextual de les iniciatives analitzades 13

2.3.1. Cooperativa Alencop 13

2.3.2. Cooperativa Diomcoop 14

2.3.3. Sindicat Popular de Venedors Ambulants 15

3. MARC TEÒRIC. LA COPRODUCCIÓ EN LES POLÍTIQUES SOCIALS 16

3.1. La coproducció en les polítiques de proximitat a Espanya. 16

3.2. Enfocaments teòrics sobre la coproducció 17

3.2. Diferents formats de coproducció 20

4. PREGUNTES D'INVESTIGACIÓ I OBJECTIUS 22

5. MARC METODOLÒGIC 22

5.1. Paradigma de la investigació 22

5.2. Metodologia de la recerca 23

5.3. Tècniques de producció de la informació 23

5.4. Tècniques d'anàlisi de la informació 26

5.5. Limitacions metodològiques 26

6. RESULTATS 27

6.1. Anàlisi comparativa 27

6.1.1. Dimensió 1: Grau de coproducció en les diferents fases del projecte 27

6.1.2. Dimensió 2: Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat 30

6.1.3. Dimensió 3: Empoderament i transformació social 33

6.1.4. Dimensió 4: Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora 38

6.1.5. Dimensió 5: Possibles rols de l'Administració Pública 41

7. DISCUSSIÓ 46

8. CONCLUSIONS I CONSIDERACIONS FINALS 49

8.1. Possibles línies de recerca 51

9. BIBLIOGRAFIA 53

10. ANNEXOS 56

10.1. Annex 1. Taula – persones entrevistades per col·lectiu 56

10.2. Annex 2. Glossari dels principals atributs de la coproducció a cooperatives impulsades per migrants 56

10.3. Annex 3. Taula – model per codificar les entrevistes 59

10.4. Annex 4. Codificació Alencop 60

10.5. Annex 5. Codificació Diomcoop 66

10.6. Annex 6. Codificació Sindicat Popular de Venedors Ambulants 70

10.7. Annex 9. Respostes qüestionari 72

10.8. Annex 10. Transcripcions entrevistes 78

RESUM – ABSTRACT

En un context on la població immigrant a Espanya ha augmentat exponencialment, on el procés de regularització és un calvari, on les desigualtats socials són més visibles i on la desconfiança cap a l'administració cada vegada és més notòria, és quan sorgeix la necessitat de treballar per pal·liar i revertir aquestes situacions. És en aquest punt, on la ciutadania es reivindica i s'autoorganitza per buscar solucions col·lectives allà on l'administració no presta atenció. Quan el problema es dimensiona i arriba a l'esfera pública l'Administració actua i busca aliances amb la ciutadania per fer front als problemes conjuntament. Una de les possibilitats que s'obre és la coproducció de polítiques públiques com una via per poder treballar conjuntament des de la corresponsabilitat i el colideratge implicant un canvi en les estructures de poder. La coproducció busca respondre a la següent qüestió: com es resol els problemes col·lectivament, de forma innovadora i implicant a la ciutadania?

La present investigació posa el focus en tres iniciatives socials de la ciutat de Barcelona conformades per persones migrants Alencop, Diomcoop i El Sindicat Popular de Venedors Ambulants les quals formen part de l'entramat de l'economia social i solidària. Aquesta recerca, a través d'una anàlisi comparativa, té l'objectiu de comprovar si la relació que s'ha establert entre l'Administració local i cada col·lectiu pot considerar-se coproducció.

Paraules clau: coproducció, iniciatives socials, economia social i solidària, organització, immigració

In a context where the immigrant population in Spain has increased exponentially, where the process of regularization is an ordeal, where social inequalities are more visible and where distrust of the administration is increasingly noticeable, is when the need to work for alleviate and reverse these situations arises. It is at this point, where citizens are claimed and self-organized to seek collective solutions where the administration does not pay attention. When the problem is dimensioned and reaches the public sphere, the Administration acts and seeks alliances with the citizens to deal with the problems together. One of the possibilities that opens up is co-production as a way to work together from co-responsibility and co-leadership involving a change in power structures. The co-production seeks to answer the following question: how are problems solved collectively, in an innovative way and involving the public?

The present research focuses on three social initiatives in the city of Barcelona made up of migrants "Alencop, Diomcoop and El Sindicat Popular de Venedors Ambulants" which are part of the fabric of the social and solidarity economy. This research, through a comparative analysis, aims to verify whether the relationship that has been established between the local administration and each group can be considered co-production.

Keywords: co-production, social initiatives, social and solidarity economy, organization, immigration

1. INTRODUCCIÓ

En els darrers anys l'arribada d'immigrants a Espanya ha estat considerable i això requereix una resposta per part dels poders públics encarada a facilitar la inclusió d'aquest col·lectiu reduint les desigualtats socioeconòmiques, oferint alternatives i fent-los partícips de la vida social i política. L'obstacle més gran és el fet que l'existència de l'actual Llei d'Estrangeria[1] converteix a aquestes persones en "il·legals" i això, directament, els impedeix accedir al sistema laboral, per la qual cosa han d'exercir la venda ambulant o altres pràctiques no reconegudes pel mercat com a únic mitjà de supervivència (Brizuela, 2019:4). És en aquest punt on entren en joc l'economia social i solidària i el cooperativisme com a eina de transformació social. L'ESS vol superar el capitalisme modificant l'objectiu de l'activitat econòmica i posant èmfasi en la intercooperació i el treball conjunt i prioritzant la satisfacció de les necessitats per sobre del lucre, entre d'altres (Pam a Pam, s.d.) Les cooperatives, prenent com a base l'ESS, tenen l'objectiu de crear llocs de treball de forma sostenible, generar riquesa per millorar la qualitat de vida dels socis treballadors, dignificar el treball humà, permetre l'autogestió democràtica i promoure el desenvolupament comunitari i local (Fernàndez i Miró, 2016: 16). Per tant, la importància d'aquestes iniciatives socials recau en el fet que aquestes persones puguin tenir unes condicions de vida més dignes a través de garantir la seva inserció sociolaboral i inclusió amb la comunitat. Dit això, una de les possibles vies per impulsar iniciatives d'aquesta mena és a través de la coproducció de polítiques públiques. La coproducció no és quelcom actual sinó que cap a finals dels anys 70 i inicis del 80 va ser quan es va començar a estudiar i definir el terme i conseqüentment, es va començar a incorporar en el vocabulari de l'Administració pública. Va ser introduït per la politòloga Elionor Ostrom juntament amb el seu cercle d'acadèmics els quals van utilitzar el terme per ajudar a explicar el rol dels ciutadans en la producció dels serveis públics (Nabatchi, Sancino, i Sicilia, 2017: 767). Tal com assenyalaven Tina Nabatchi, Alessandro Sancino i Mariafrancesca Sicilia als anys 90 hi ha una disminució de l'ús del terme i de la seva aplicabilitat, però torna a emprar-se un cop s'entra als 2000 per uns motius concrets entre els quals destaquem la necessitat de prestar serveis públics amb l'objectiu de dinamitzar el paper dels ciutadans a les seves comunitats més enllà de concebre a la ciutadania com a votants i clients (Nabatchi, Sancino, i Sicilia, 2017: 767). Certament, tot i el creixent interès per la coproducció, el concepte continua sent confós atès a la manca d'una definició clara i coherent que ha portat a una enorme varietat en la manera en com s'estudia i es practica la coproducció en l'Administració pública (Nabatchi, Sancino, i Sicilia, 2017).

[1] *Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración socia*

El present treball realitza una aproximació a la coproducció, en tant que, una modalitat de política pública. Es desenvolupa a partir d'una anàlisi comparada de tres iniciatives socials, Diomcoop, Alencop i el Sindicat Popular de Venedors Ambulants, que tenen en comú estar formades per persones migrades i estar vinculades a l'ecosistema barceloní de l'Economia Social i Solidària. En aquest sentit, aquesta investigació parteix de la voluntat de voler donar forma i entendre el sorgiment de tres iniciatives socials i esbrinar la relació que han establert cada una d'elles amb els poders públics locals. Cada iniciativa té un recorregut diferent però comparteixen la necessitat de voler transformar les condicions de persones migrades i de poder regularitzar la seva condició per poder adquirir els drets corresponents. En aquest punt, la coproducció es presenta com una forma d'impulsar projectes de la mà de l'Administració en iguals condicions i coliderant amb la finalitat d'afrontar de manera col·laborativa els nous desafiaments i generar complicitat. El treball posa el focus exclusivament en les tres iniciatives, amb la intenció d'aportar coneixement que resulti d'utilitat alhora de dissenyar processos de coproducció que realment suposin co-lideratge amb la voluntat d'introduir els discursos d'aquests col·lectius, el quals són qui participen i reben els resultats d'aquesta nova pràctica, i així contrastar la teoria que emmarxa la coproducció amb les percepcions que tenen com a col·lectiu.

El present treball s'inicia amb un breu estat de la qüestió sobre el context actual en què es donen els processos de coproducció que analitzarem i inclou una breu presentació de cada iniciativa analitzada per situar al lector des d'un inici. A continuació, al marc teòric, es revisen les teories que han coexistit i es conceptualitza els elements centrals de l'estudi els quals ens facilitaran les eines per interpretar els resultats. Seguidament, es defineix les preguntes d'investigació i els objectius que guiaran el treball donant pas a l'apartat de marc metodològic, on s'explica l'estratègia emprada per tal d'abordar empíricament la pregunta d'investigació. Seguidament, el marc analític el qual mostra els resultats extrets a través d'una anàlisi comparativa. Finalment, a la discussió es triangulen les dades empíriques i teòriques i, al darrer apartat de conclusions i consideracions finals és on s'exposa les reflexions i interpretacions finals tenint en compte la discussió.

2. ESTAT DE LA QÜESTIÓ. IMMIGRACIÓ, ECONOMIA SOLIDÀRIA I POLÍTIQUES SOCIALS

2.1. Les dificultats d'inserció laboral de les persones migrades a Espanya

La migració és un dels grans fenòmens presents en la realitat política, econòmica i social dels diferents països. Espanya ha estat històricament una zona on hi havia molta emigració i, gradualment, s'ha anat convertint en un país receptor d'immigrants. Actualment, la immigració és un fenomen estructural i permanent (Roura, 2017: 1).

La migració és quelcom ambivalent amb múltiples cares i els migrants es troben en el centre de tota una producció d'imaginaris i representacions socials i polítiques les quals s'han vist a travessades per les repercussions de la crisi econòmica i financera generant un augment de l'atur i de la desigualtat i, un creixent procés d'empobriment de diferents sectors de la població (Peláez i Sanz, 2018: 48). La conformació de la població immigrant té molt a veure amb les exigències de caràcter legal, administratiu i de seguretat derivades de la incorporació d'Espanya a la Unió Europea. Per entendre la immigració es necessita la comprensió del context i el caràcter polític en què es produeix (Peláez i Sanz, 2018: 51). Seguint les idees de l'Ester Gil Toscano (2018) la gestió de la migració es regeix a través de la Llei d'Estrangeria[2], la qual té moltes restriccions, una d'elles en matèria laboral impedint o dificultant l'accés al mercat de treball regulat. Per poder sol·licitar el permís de treball, s'ha de comptar amb el permís de residència temporal o permanent. A més, per tal de sol·licitar aquest permís cal complir tres requisits: (i) disposar de suficient solvència econòmica per mantenir-se en el nostre país sense realitzar cap activitat econòmica, (ii) demostrar l'arrelament social[3] i (iii) no tenir antecedents penals. Recopilant, la via legal marcada per aquesta llei imposa un biaix classista per l'arribada de persones migrants, ja que per tal que aquesta pugui donar-se en condicions legals, la persona ha de posseir solvència econòmica com per mantenir-se durant els tres anys que no pots treballar. Una vegada ha passat aquest temps, es pot activar el procés burocràtic que permet sol·licitar el permís de residència i conseqüentment, el permís de treball (Gil, 2018: 8-9). Davant d'aquests requisits, quasi utòpics de complir, molts immigrants arriben a Espanya en situació administrativa "irregular" i es veu forçat a treballar fora del mercat laboral legal, ja que la normativa li impedeix fer una altra cosa, havent de dur a terme activitats econòmiques irregulars, com la venda ambulant, per assegurar la seva supervivència, i les quals són perseguides i castigades generant antecedents penals i, de rebot, impossibilitant poder sol·licitar el procés de regularització. És un laberint on es fa quasi impossible sortir, si més no de forma legalitzada, i això genera situacions de desprotecció social (Gil, 2018: 9).

Certament, i per introduir la següent temàtica, l'Economia Social i Solidària ha estat en els últims anys una eina real de dignificació de les condicions de vida, sobretot, pels col·lectius de persones migrades. És per això que cal fomentar la creació de cooperatives i d'ocupació dins dels col·lectius de persones migrades per tal de resoldre les seves necessitats mitjançant fórmules

[2] *Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración socia*

[3] Per tal d'aconseguir l'arrelament social cal que l'estranger acrediti estança continuada a Espanya durant un període mínim de tres anys i compti amb una oferta de feina o precontracte de duració mínima un any (Roura, 2017: 52).

econòmiques col·lectives. Seguint en aquesta línia, és important contribuir a la regularització de persones migrades en situació administrativa irregular generant ofertes de treball per compte aliena/pròpia i contribuir a l'obtenció d'autoritzacions de treball per part de persones extracomunitàries que disposen de residència sense permís de treball des de l'ESS (Coòpolis, s.d.). L'ESS té la capacitat de convertir-se en un camí alternatiu als enfocaments predominants per a la generació d'ocupació dirigida a la població migrants (Günes, 2020: 104).

2.2. L'Economia Social i Solidària com a via d'inserció laboral

2.2.1. Breu aproximació a l'economia solidària i les cooperatives

Venim d'una època de crisi general i això ha afavorit el desenvolupament de diferents formes d'entendre l'economia, ja que han sorgit altres escenaris els quals posen el focus en el bé comú i en qüestions socials com ara la participació social, el compromís ecològic, la cooperació, entre d'altres. Són alternatives que estan emergent cada vegada amb més força (Abad & Abad: 2014: 57). Una d'aquestes formes és l'economia social i solidària (ESS) la qual està obrint camí a poc a poc. Com bé, mencionen Anna Fernàndez i Ivan Miró (2016) en l'informe "L'economia social i solidària a Barcelona", l'ESS és un àmbit viu i que actualment està en constant transformació, i això afecta l'hora de conceptualitzar de manera clara i homogènia que és l'ESS i això fa que coexisteixen diferents terminologies.

A Europa, si fem un recorregut històric, els antecedents de l'economia social i solidària remunten al segle XIX a partir de cooperatives, mutualitats i associacions impulsades per les classes obreres i populars i lligades al desenvolupament de la Revolució Industrial. Una definició més recent de l'economia social, la situem l'any 1980 a la *Charte de l'économie sociale* constituïda pel *Comité National de Liaison des Activités Mutualistes, Coopératives et Associatives*: *"el conjunto de entidades no pertenecientes al sector público que, con funcionamiento y gestión democráticos e igualdad de derechos y deberes de los socios, practican un régimen especial de propiedad y distribución de las ganancias, y destinan los excedentes del ejercicio al crecimiento de la entidad y la mejora de los servicios a la comunidad"* (Abad i Abad, 2014: 58).

Aquestes pràctiques, per l'economia social europea, comparteixen uns principis que proporcionen una identitat i les distingeix de les pràctiques més capitalistes. Són organitzacions que intenten satisfer les necessitats de les persones a partir d'alguns principis com ara (a) la persona i l'objectiu social preval sobre el capital; (b) govern democràtic; (c) defensa i pràctica dels principis de solidaritat i responsabilitat; (d) autonomia en la gestió i independència als poders públics, entre d'altres (Fernàndez i Miró, 2016: 12). Cap a les darreres dècades del segle XX apareix una nova pobresa que, en comptes d'expressar-se en termes de sobreexplotació

laboral, es conceptualitza amb termes de desocupació i exclusió social. Aquest fet desencadena un conjunt d'iniciatives socials sorgides per combatre l'exclusió i que rebrà el nom d'economia solidària la qual inclourà no només els processos productius sinó que també el reforçament dels vincles socials. Aquesta economia posava èmfasi en l'autogestió i en la voluntat de transformació social on l'interès general era la democratització de l'economia des de formes de reciprocitat, redistribució i suport mutu (Abad i Abad, 2014: 59-60).

Seguint el recorregut, les societats occidentals contemporànies es troben amb el problema de l'emergent necessitat de recuperar una reflexió sobre el que és comú, sobre l'espai comú i sobre els béns comuns els quals escapen del món capitalista. Això suposa una obertura cap a una economia social i solidària no instal·lada només en el benefici monetari sinó que també una economia de la cohesió social (Abad i Abad, 2014: 62). Els projectes de l'ESS representen una alternativa per la gestió dels recursos naturals de forma sostenible i van de la mà de la necessitat de la interacció entre individus basada en formes de sociabilitat solidàries.

A Catalunya, les iniciatives socioeconòmiques que superen els marges tradicionals de l'economia social han augmentat en les últimes dècades. Seguint en aquesta línia, el sorgiment de la Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya, iniciat a finals dels 1990 entre cooperatives catalanes i brasileres, va adoptar el terme d'economia solidària per referir-se a "la subordinació de l'economia a la seva finalitat, que és la de proveir, de manera sostenible, les bases materials per al desenvolupament personal, social i ambiental de l'ésser humà" (Fernàndez i Miró, 2016: 14). Certament, en un inici es parlava més d'economia social, ja que es posava més el focus en la forma jurídica de l'empresa, però més endavant, es va afegir l'adjectiu "solidària" reforçant la idea d'incidència en l'entorn, des de noves formes de fer economia tenint en compte certs valors concrets com el compromís social (Triadú, 2015 citat per Fernàndez i Miró, 2016: 14). En aquest punt, encara que hi hagi certes escletxes, s'està encaminant cap al paradigma de l'Economia Social i Solidària.

Per anar concloent i donat que una de les formes jurídiques que s'inclouen en l'ESS és el cooperativisme alhora que les iniciatives analitzades en aquest estudi són cooperatives, considerem oportú definir-les breument. Prenent com a referent l'Aliança Cooperativa Internacional (ACI) es defineix una cooperativa com "una associació autonònoma de persones que s'han unit voluntàriament per fer front a les seves necessitats i expectatives econòmiques, socials i culturals comuns per mitjà d'una empresa de propietat conjunta i democràticament controlada". En general, les cooperatives responent a les següents finalitats: la satisfacció de les

necessitats de les persones sòcies, la generació d'una comunitat de persones i l'acció col·lectiva a través de la cooperació (Alianza Cooperativa Internacional, s.d.).

2.2.2. Les polítiques d'economia solidària a Barcelona

L'EES a Catalunya es defineix com "un conjunt d'iniciatives socioeconòmiques els membres de les quals, de forma associativa, cooperativa, col·lectiva o individual, creen, organitzen i desenvolupen democràticament i sense que necessàriament tinguin ànim de lucre, processos de producció, d'intercanvi, de gestió, de distribució d'excedent, de moneda, de consum i de finançament de béns i serveis per satisfer necessitats (Fernàndez i Miró, 2014: 15)".

Tenint en compte aquesta definició, s'hi poden reconèixer tant iniciatives formalitzades (Associacions, cooperatives, fundacions...) com altres formes de cooperació social emergents i sense formalització jurídica (equipaments de gestió comunitària, xarxes d'intercanvi, horts comunitaris...) i altres iniciatives que es regeixen per una sèrie de principis (Fernàndez i Miró, 2014: 15):

1. La recerca del bé comú i la distribució equitativa de la riquesa
2. La prioritat del treball sobre el capital i dels interessos col·lectius per sobre els individuals
3. La democràcia econòmica i la voluntat de transformació social
4. El foment de la qualitat i la sostenibilitat de la vida i del medi ambient
5. L'equitat de gènere i el repartiment de les tasques de cura
6. El respecte a la identitat cultural pròpia i el foment de la interculturalitat
7. L'arrelament territorial i l'economia de proximitat
8. La creació de mercat social a partir de la intercooperació
9. Les pràctiques de l'autogestió, el treball col·lectiu, l'ajuda mútua, la solidaritat, la donació, la reciprocitat

Certament, dins de la complexitat i del debat del concepte de l'ESS, hi ha un consens en relació amb el caràcter multidimensional que recull tres dimensions complementàries: (a) la dimensió teòrica com a paradigma alternatiu sobre l'economia i que parteix de la crítica al capitalisme, (b) la dimensió de proposta política de transformació social, i (c) una tercera dimensió enfocada a definir un tipus específic de pràctiques organitzatives i empresarials per satisfer necessitats amb l'objectiu de funcionar amb lògiques diferents de les empreses mercantils tradicionals (Pérez de Mendiguren i Etxezarreta, 2015: 4). Aquestes dimensions s'articulen a nivell més localitzat, segons el Pla d'Impuls de l'ESS a Barcelona 2016-2019, seguint tres eixos comuns: (a) la gestió

democràtica i participativa, (b) l'orientació a les necessitats humanes i (c) el compromís amb la comunitat (Ajuntament de Barcelona, 2016: 5).

Posant el focus a la ciutat de Barcelona a través del *Pla d'Impuls de l'ESS a Barcelona* (2016-2019) l'any 2016 hi havia 4.718 iniciatives socioeconòmiques pertanyents dins del grup d'economia social i solidària i dins d'aquestes el 77% (la majoria) són cooperatives de treball (Ajuntament de Barcelona, 2016: 6). Seguint en aquesta línia, el Pla d'Impuls mostra clarament la seva posició envers els rols que ha de tenir l'Administració i la ciutadania en general. La societat, com a tal, crea l'ESS i, l'Administració ha de tenir, en tot cas, un rol facilitador i d'acompanyament. Aleshores és important identificar el Pla d'Impuls amb dues línies de treball:

1. Coproducció i aprenentatge dinàmic, és a dir, construir conjuntament seguint una dinàmica de treball participat en totes les fases. La voluntat de l'Ajuntament és coproduir les polítiques públiques en relació amb les ESS amb confiança, igualtat i acceptant – i aplicant- els rols de cada part implicada respectant els ritmes i les formes de funcionament de l'ESS. Aquest tipus d'economies en ser autogestionades comporta construir noves formes de relació incloent una participació activa per tal de coproduir polítiques públiques.
2. Participació. La coproducció de polítiques públiques entre l'Ajuntament i l'àmbit de l'economia social i solidària es basa en dos eixos que són d'una banda la nova creació d'iniciatives i reforç de les que ja existeixen i, d'una altra banda, l'impuls de debat i de processos de transformació per dirigir cap a iniciatives més democràtiques i participatives, que estiguin al servei de les persones i que es comprometin amb la comunitat (Ajuntament de Barcelona, 2016: 59).

2.3. Presentació contextual de les iniciatives analitzades

2.3.1. Cooperativa Alencop

La cooperativa Alencop va sorgir després que l'Administració desallotges uns assentaments a unes naus industrials del Poblenou (Barcelona) el juny del 2013 on vivien diversos grups de migrants en situació irregular, la majoria subsaharians, i que vivien en condicions d'insalubritat i inseguretat. La majoria d'aquestes persones es dedicaven a recollir i vendre ferralla del carrer (Institut Municipal d'Informàtica, s.d.).

Certament, l'Ajuntament de Barcelona va desallotjar moltes naus, però es va veure pressionat per la lluita del col·lectiu de persones d'origen subsaharià, les entitats veïnals i les entitats representatives de la comunitat subsahariana a posar en marxa mesures compensatòries d'allotjaments dignes i oportunitats econòmiques per les persones que hi vivien allà.

L'ajuntament va encarregar l'any 2014 a LabCoop un estudi per veure la viabilitat de crear una cooperativa de gestió de residus amb el col·lectiu de treballadors subsaharians de la ciutat de Barcelona. En aquest sentit, Alencop es va crear gràcies a la col·laboració amb LabCoop, la qual és una cooperativa de segon grau i sense afany de lucre dedicada a impulsar projectes d'emprenedoria social cooperativa però sobretot gràcies a la col·laboració i treball en equip dels 15 socis (Institut Municipal d'Informàtica, s.d.). En el procés de selecció es va posar molt èmfasi en la situació de vulnerabilitat de les persones (LabCoop, 2020). La idea era idear un nou model d'intervenció municipal des d'un abordatge integral de les necessitats de les persones, contemplant la regularització, l'habitatge, el treball i l'alimentació, apostant per un model cooperatiu d'acompanyament tècnic, i la coproducció entre tots els actors implicats. Es va decidir transformar l'activitat informal i empobridora que fins llavors desenvolupaven, en una recollida porta a porta, per encàrrec i en bicicletes adaptades, de residus metàl·lics domèstics i més endavant, recollida i reparació d'electrodomèstics i equips informàtics (LabCoop, 2020). Actualment, Alencop es troba en una situació de dissolució on la principal causa va ser la poca sostenibilitat en termes de viabilitat econòmica. S'han buscat alternatives laborals i/o formatives pels diferents socis i ara resten a l'espera de què es resolgui el tema de l'habitatge.

2.3.2. Cooperativa Diomcoop

Diomcoop és una cooperativa d'iniciativa social que vol donar resposta, de forma sostenible i duradora, a les necessitats d'ocupació, formació, regularització i drets bàsics de la comunitat subsahariana (Diomcoop, 2017).

Aquesta cooperativa neix el març del 2017 amb un grup de 15 persones subsaharianes (3 dones i 12 homes) com a projecte impulsat per l'Ajuntament de Barcelona i BCNActiva, a partir de la creixent preocupació i reivindicació social que es va generar al voltant de la venda ambulant no autoritzada. Durant cert temps les respostes per part de l'Ajuntament de Barcelona es basaven en mesures policials; va haver-hi molta tensió, persecució i repressió policial cap aquest col·lectiu. Els mitjans de comunicació han afavorit un clima de conflicte i estigmatització. Quan el 2015 neix el Sindicat Popular de Venedors Ambulants per frenar aquesta situació es comença a establir diàlegs entre el Sindicat i l'Administració i es planteja la necessitat d'impulsar noves mesures per tal de pal·liar el racisme creixent i, a la vegada, promoure alternatives econòmiques per al col·lectiu. És en aquest punt, on es defineix una proposta innovadora d'un sistema cooperatiu d'intervenció social sota el nom de Diomcoop (Andújar, 2019- 81).

Aquest projecte, el qual està molt centrat a les necessitats de les persones i a la promoció de l'Economia Social i Solidària, triangula tres eixos d'actuació que són: generar ocupació, atenció als drets de la persona i participació comunitària. Al costat d'aquestes 15 persones que

conformen la cooperativa, hi ha un equip tècnic per a l'acompanyament de les persones pel que fa a temes relacionats amb recursos, tràmits d'estrangeria, formació i ocupació i disseny del model de negoci (Andújar, 2019: 81-82). Certament, d'aquestes 15 persones, 13 es troben regularitzant la seva situació administrativa a partir del permís de treball per compte propi que els oferirà al ser sòcies de la cooperativa. Diomcoop ha teixit una xarxa comunitària gràcies a les tres línies de treball que ofereixen a la comunitat tenint en compte la seva cultura africana: serveis de logística i neteja d'espais, gastronomia (a través de fires i càterings) i moda i costura (a través d'un taller de confecció propi i una línia de marca, *Diambaar*). També dediquen una bona parta la tasca de sensibilització i difusió cultural, ja que busquen canviar la mirada de la societat en relació amb la venda ambulant (Diomcoop, 2017).

2.3.3. Sindicat Popular de Venedors Ambulants

El Sindicat Popular de Venedors Ambulants va néixer a partir d'una lluita i resistència de més de 100 venedors els quals van decidir organitzar-se el 2015, just després de la mort d'un manter de Salou, per defensar els seus drets com a treballadors i per aturar la repressió i persecució de la policia, així com per reconèixer i fer valdre aquest treball (Günes, 2020: 10). L'acta inaugural d'aquest sindicat data el 2 d'octubre del 2015 el qual es va celebrar en el Centre d'Art Santa Mònica de Barcelona. Aquest col·lectiu va néixer amb el suport del *Espacio del Inmigrante*, un col·lectiu popular i autogestionat de recolzament i mobilització política a favor dels drets de les persones migrades el qual es troba ubicat en el barri del Raval. El sindicat no només ha funcionat com un element de visibilització, sinó que, a més, pretén ocupar un espai necessari d'acompanyament a totes aquelles persones migrades que es troben en una situació vulnerable. El 5 de juliol del 2017 va néixer la marca Top Manta, una de les seves fites principals que va permetre deixar de vendre imitacions i impulsar estratègies pròpies de creació i venda tèxtil. Van aconseguir la seva pròpia línia de roba, utilitzant teixits orgànics i de comerç just i responsable, juntament amb l'obertura de la botiga al barri del Raval (Frangioni, 2020: 24). La intenció era plantejar una alternativa als mateixos productes d'imitació que venien i així impulsar un projecte d'empresa social. L'objectiu principal és la legalització d'un major nombre de persones vinculades al projecte (Günes, 2020: 13-14). El Sindicat segueix la lògica de l'ESS i fa poc, concretament des del dia 1 de maig del 2021, que s'han constituït com a cooperativa i això era una fita que tenien per poder difondre el projecte i ajudar a més persones que es troben en situació irregular. Tant la marca Top Manta com la cooperativa sorgeixen a partir del Sindicat i funcionen de forma interdependent però amb aquesta configuració poden abastar i arribar a més gent.

Taula 1. Objectius i any de creació dels col·lectius analitzats

Col·lectiu	Any de creació	Objectius
Diomcoop	2017	- Generar una activitat econòmica de producció, venda i servei, sota el format cooperatiu, que afavoreixi l'ocupació - Facilitar la cobertura de les necessitats i drets bàsics dels participants en el projecte - Articular una xarxa de relacions socials i econòmiques en l'entorn proper - Sensibilitzar la ciutadania per generar un canvi de mirada.
Alencop	2015	- Donar resposta al problema de recollida i el tractament de residus - Garantir unes condicions de vida digna d'un col·lectiu en situació de vulnerabilitat - Regularització de situació administrativa irregular de les persones sòcies.
Sindicat Popular de Venedors Ambulants	2015	- Defensa dels drets dels manters - Establir una xarxa d'ajuda i acompanyament a immigrants per regularitzar les situacions administratives - Denunciar el racisme social i institucional

Font: Elaboració pròpia

3. MARC TEÒRIC. LA COPRODUCCIÓ EN LES POLÍTIQUES SOCIALS

3.1. La coproducció en les polítiques de proximitat a Espanya.

Tal com exposen Brugué, Font i Gomà (2003), el naixement de l'estat democràtic espanyol va de la mà dels ajuntaments, ja que es converteixen en el lloc on s'executen les polítiques del govern central. Això sota el conegut paradigma de l'Estat del Benestar – un pacte entre governants i governats – on els primers oferien un volum creixent de serveis a canvi de què els segons limitessin la seva participació política al moment electoral; i, això és el que s'ajusta a un model de *democràcia representativa i elitista*. Aquest Estat de Benestar ha vingut acompanyat d'unes dinàmiques democràtiques amb una falta d'activisme que ha conduït a una manca de participació de les associacions, ja que la seva funció reivindicativa i assistencialista quedaven absorbides pel mateix Estat. En definitiva, el municipalisme espanyol dels anys 80 es caracteritza per un municipi del benestar seguint una lògica eficientista, representativa i instrumental de la democràcia local amb poca participació de les associacions.

En una segona fase, es comença a iniciar un nou model de relació entre les associacions i els ajuntaments i dóna pas a un canvi de govern: passem d'un *municipi de benestar* cap a la *governança o municipi relacional* (Brugué, Font i Gomà, 2003: 112) el qual ha de repartir i assignar a altres actors les tasques de gestió i de prestació dels serveis locals. Aquest model situa a l'associacionisme i la ciutadania en una nova dimensió fomentant una relació de col·laboració i coproducció amb els poders públics. El municipi relacional ha revalorat el paper de la participació ciutadana en l'àmbit local la qual representa una forma de superar les limitacions

administratives i polítiques que ha generat l'estat del benestar a través de la co-gestió. Aquesta nova governança ha obert el debat entre el ciutadà com a posseïdor de drets individuals (això implica una *activació dels rols individuals*) o com a membre d'una comunitat (*activació col·lectiva*). Compartint la perspectiva de Brugué, Font i Gomà (2003) no és possible desassociar *l'activació de rols individuals* amb estratègies per dotar a aquests mateixos rols d'una *visió col·lectiva* de les seves relacions amb l'àmbit públic. Si no hi ha activació col·lectiva, es pot afavorir al *clientelisme* de les relacions entre individus i l'administració (Brugué, Font i Gomà, 2003: 120-122).

Com exposa Laia Saragossà (2019), aquest nou model de governança també implica una transformació de les estructures de les administracions públiques alhora que promou que s'impulsin processos participatius per tal d'incorporar la població en la presa de decisions polítiques. El tipus de govern que fins ara s'ha desenvolupat és seguint *el model relacional* on la participació ciutadana es focalitzava en algunes de les estructures, és a dir, el poder estava concentrat bàsicament a l'Administració i aquesta cedia una part a la població implicada en processos i moments concrets. Un tret rellevant del model relacional és que la participació col·lectiva sol recaure en les associacions formals, és a dir, amb aquelles que les administracions públiques s'han relacionat tradicionalment i que tenen formes de funcionar semblants. En aquest punt, comencen a aflorar algunes de les limitacions que presenta aquest model per donar resposta a les formes d'organització ciutadana no formals (Saragossà, 2019: 11-12).

Com assenyalava Parés (2017), a partir del canvi polític fruit de la crisi política i institucional on el 15-M seria el punt àlgid s'evidencia que la ciutadania ha recuperat el seu interès per allò públic però ha perdut la confiança amb les institucions públiques i els partits polítics. Aquest nou context comporta l'aparició de noves formes d'acció col·lectiva i nous tipus de relació entre la ciutadania i els poders públics. A escala local, Parés (2017) afirma que els mecanismes propis de la governança participativa, els quals a finals del segle XX i inicis del segle XXI eren promoguts pels ajuntaments, es veuen molt reduïts. Els motius són des de la desconfiança de la ciutadania cap a les institucions fins la falta de cultura participativa. En aquest punt, apareixen noves pràctiques participatives, *d'innovació social*, que es caracteritzen per ser experiències cooperatives, de base ciutadana i amb la voluntat de donar resposta a problemes col·lectius (Parés, 2017: 52-53).

3.2. Enfocaments teòrics sobre la coproducció

En un context, on el poders públics estan debilitats i la societat civil s'està activant, la coproducció de polítiques publiques es pot convertir en una nova forma de relació entre les administracions locals i la ciutadania implicant-la en la cerca i implementació de solucions.

Certament, i a mode d'introducció, en un inici Elionor Ostrom ja va fer referència a la noció de coproducció i fins a l'actualitat, ha adquirit diferents matisos que van des de l'autèntica cessió de poder a un mer recurs front l'escassedat de pressupost de l'Administració pública. Ostrom, en el seu text de "*Crossing the Great Divide: Coproduction, Synergy, and Development*" (1996) planteja la coproducció com *"la sinergia entre diferentes instituciones y la ciudadanía para la producción de bienes comunes. Coproducción refiere al proceso mediante el cual los insumos utilizados para producir un bien o servicio son aportados por los individuos de diferentes instituciones que no están 'dentro de' la misma organización"* (Ostrom, 1996 citat per Nápoli i Naidorf, 2020: 6). Això implica que els ciutadans puguin adquirir un rol actiu en la producció de béns públics i serveis en un treball conjunt i unificat entre els diferents actors implicats.

Nabatchi, Sancino i Sicilia en el seu article "*Varieties of Participation in Public services: The Who, When, and What of Coproduction*" (2017) posen de manifest que hi ha varietat en el terme, en tant que, alguns consideren que la coproducció és necessària en una època d'austeritat i d'altres la veuen com una manera de redefinir els rols del govern, la societat civil, els ciutadans i els usuaris dels serveis. Al mateix temps, altres argumenten que la coproducció crea valor públic, en tant que, té un valor instrumental per a les organitzacions en termes de millora de l'eficiència, l'eficàcia i la innovació; té valor instrumental pels ciutadans pel que fa a la satisfacció de les necessitats i empoderament; té valor normatiu per la societat en termes de ciutadania i governança democràtica, capital social i responsabilitat (Nabatchi, Sancino i Sicilia, 2017: 767). Exposen que independentment de la seva raó de ser, la coproducció sovint es veu com una opció que pot afegir-se al repertori d'eines institucionals disponibles per a les organitzacions del sector públic per aconseguir els seus objectius (Alford , 2009 citat per Nabatchi, Sancino i Sicilia, 2017: 767).

Marc Parés (2017) es qüestiona el significat de coproduir en el context actual i argumenta que les solucions basades en la coproducció centren els seus esforços en la comunitat i posen èmfasi en la idea de compartir i col·laborar. Un altre element clau és la concepció que hi ha sobre la dimensió pública. Des d'aquest enfocament, el que és públic va més enllà del que és estrictament institucional. El concepte de coproducció implica un canvi de rol dels poders públics: *"Se asume que las administraciones públicas dejan de ser "el" mecanismo que tiene el monopolio para resolver los problemas colectivos y pasan a ser "uno más" en el marco de una red de actores que, conjuntamente, coproducen políticas públicas en condiciones de igualdad. Las instituciones púbicas, por lo tanto, dejarían de ser un espacio de intermediación entre las demandas ciudadas y la resolución de los problemas colectivos y pasarían a devenir un lugar de coproducción; así se modificarían las estructuras de poder"* (Parés, 2017: 27).

Parés (2017) considera important identificar dos relats que coexisteixen i que s'han de tenir en compte. D'una banda, el relat de la coproducció com a solució davant l'escassetat de recursos de l'Administració pública i per tant, com una forma d'eficiència econòmica. Amb aquest relat, es percep la coproducció merament com una pràctica d'implementació que no implica cap empoderament ciutadà ni cap canvi en les relacions de poder. Sota aquest discurs, les institucions públiques renuncien a la seva funció i passen la responsabilitat a la ciutadania. Davant d'això, la coproducció no significa que els poders públics es desresponsabilitzin plenament d'allò que els hi correspon. D'altra banda, el segon relat desvincula la coproducció de la lògica eficientista i la relaciona directament amb l'empoderament de la ciutadania. Des d'aquesta visió, coproduir significa actuar i treballar conjuntament en condicions iguals. La clau d'aquest argument és que la resolució col·lectiva dels problemes que està patint la societat i els quals l'Administració no demostra tenir capacitat per donar resposta. La coproducció, segons aquesta perspectiva, s'ha d'entendre com la resposta a aquesta qüestió: com es resol els problemes col·lectivament, de forma innovadora i implicant a la ciutadania? (Parés, 2017: 27-28).

Troncoso del Rio (2019) assenyala que des de la Diputació de Barcelona, s'integren els següents reptes per tal de comprendre la coproducció seguint la lògica d'un model participatiu de polítiques públiques:

1. Impactar en les relacions de poder implicant un canvi de rol en el paper dels poders públics considerant-los un actor més en condicions d'igualtat.
2. Superar aquelles concepcions estretes d'allò públic, és a dir, anar més enllà del que és estrictament institucional.
3. Dotar de protagonisme-les comunitats i a la societat civil.
4. Situar les polítiques públiques com a elements eficients de praxis transformadores, en tant que, la coproducció s'entén com una "nova" forma de fer política i elaborar solucions públiques duradores que responguin a l'interès col·lectiu (Troncoso del Rio, 2019: 2-3).

Seguint en aquesta línia, cal prendre consciència que el que és important de la coproducció no és el tipus d'actors (públics, socials o privats) sinó els seus objectius, si vetllen per l'interès col·lectiu i si són capaços de generar empoderament. Conceptualitzant la coproducció, una definició possible és: "*la coproducción se entiende como una forma de colaboración entre instituciones públicas y otros actores, que se relacionan en condiciones de igualdad y horizontalidad con el objetico de producir nuevas y mejores soluciones a los problemas colectivos*

del municipio con la voluntad de generar empoderamiento y transformación social (Parés, 2017:20)".

3.2. Diferents formats de coproducció

Tal com assenyalaven Nabatchi, Sancino i Sicilia (2017) proposaven que l'ús de la coproducció es pot manifestar en les diverses fases dels serveis públics afegint la naturalesa temporal de cada fase, és a dir, prospectiva (s'orienta cap al futur), concurrent (preocupar-se pel que està passant actualment) i retrospectiva (s'orienta cap al passat posant el focus en activitats que ja s'han realitzat). (Nabatchi, Sancino i Sicilia, 2017: 771-772):

1. **Treball conjunt previ:** les activitats emprades prospectivament per decidir o prioritzar els serveis públics necessaris, els resultats i els usuaris.
2. **El codisseny:** activitats que incorporen l'experiència dels ciutadans a la creació, planificació i organització dels serveis públics. Dissenyar amb la intenció que sigui més útil i beneficiós per a les persones i les comunitat. Pot ser prospectiu o concurrent
3. **La coparticipació:** dinàmiques per proporcionar o millorar la provisió de serveis públics. Generalment, és de naturalesa concurrent.
4. **La coavaluació:** dinàmiques utilitzades per avaluar retrospectivament la qualitat o els resultats dels serveis públics. Els resultats de la coavaluació poden ser utilitzats prospectivament per repensar o millorar els serveis.

La coproducció concedeix un major protagonisme als actors no institucionals tant en l'elaboració com en la implementació de solucions. Certament, segons Parés (2017) és possible identificar quatre grans estratègies per part dels governs locals quan es tracta de decidir la coproducció de polítiques públiques amb la societat civil. Cada Ajuntament ha de definir la seva pròpia estratègia de coproducció a partir de la seva realitat municipal i segons com entenguin el concepte de participació i coproducció (Parés, 2017: 31-30).

Taula 2. Possibles rols dels governs locals

ESTRATÈGIES DELS GOVERNS LOCALS	IMPLICACIONS
Rol promotor	Govern manté una política pública més o menys decidida i entén la coproducció com una contribució per millorar-la. Govern local adopta un rol de lideratge i busca la complicitat de la societat civil.
Rol activador	Govern té identificada una qüestió de política pública i vol activar a la ciutadania per buscar i implementar solucions conjuntament. El govern pren la iniciativa però actua per articular una xarxa d'actors (individuals o col·lectius) que treballen en condicions d'igualtat i horitzontalitat.
Rol facilitador	La societat civil és la que es mobilitza i pren la iniciativa. El govern local, hauria d'actuar, com a facilitador de la iniciativa i oferir els recursos que disposen i la seva capacitat normativa per garantir la viabilitat de l'experiència.
Rol relacional	En un municipi existeix una determinada problemàtica, i tant el govern local com la ciutadania prenen la iniciativa per abordar la qüestió. El govern local pot reconèixer que en el municipi hi ha altres actors que vulguin implicar-se en la solució i que puguin aportar certs recursos i, de rebot, buscar fórmules de col·laboració buscant el benefici col·lectiu.

Font: Parés (2017)

Marc Parés (2017) identifica que una de les altres estratègies que poden adoptar els governs locals en l'àmbit de la coproducció és el fet de reconèixer i fer valdre les experiències d'innovació social que existeixen a un lloc determinant. El reconeixement és el primer pas per facilitar el desenvolupament d'aquestes experiències; després, cal establir altres maneres de relació i si s'escau, contribuir a la seva millora. Tanmateix, és important matisar la diferència entre coproducció i innovació social. D'una banda, la coproducció entén que les institucions públiques estan presents d'alguna manera o altre (cedint espais, promovent, facilitant,...). D'altra banda, la innovació social no considera la participació dels poders públics com un requisit imprescindible. En aquest sentit, les pràctiques d'innovació social tenen l'objectiu de fomentar pràctiques socialment innovadores que milloren serveis o donen respostes a problemes col·lectius i poden generar empoderament i transformació social. El punt diferencial és el fet que sense el reconeixement o la col·laboració de l'Administració pública no es podria parlar de coproducció (Parés, 2017: 32). La coproducció no implica que l'Administració local rebutgi de les seves responsabilitats. Com he mencionat en un inici, amb la crisi, molts ajuntaments han perdut la seva capacitat de lideratge i han deixat d'actuar estratègicament. Han de recuperar aquest rol si no volen tenir el risc d'utilitzar la coproducció de manera reactiva i responent a les diferents iniciatives ciutadanes amb certa arbitrarietat i, fins i tot, adopten formes que fomenten

el clientelisme (Parés, 2017). Per tant, per no caure en aquestes actituds, és important que, els ajuntaments que decideixen incorporar la coproducció com un instrument de política pública, es plantegessin l'estratègia d'actuació, els objectius, els criteris, entre d'altres (Parés, 2017: 35).

4. PREGUNTES D'INVESTIGACIÓ I OBJECTIUS

D'acord amb el marc teòric, la investigació s'emmarca sota el paraigua de la coproducció entesa com una altra forma de fer política pública i una nova manera de relacionar-se amb la ciutadania. A grans trets, coproduir és donar una resposta col·lectiva a problemes col·lectius i posar en el mateix nivell els diferents actors implicats. En aquesta investigació el focus recau en els col·lectius analitzats.

Tenint en compte que Diomcoop, Alencop i el Sindicat Popular de Venedors Ambulants de Barcelona són tres iniciatives, amb diferències entre elles quant a condicions i formalitat, sorgides per donar resposta a una problemàtica social, la pregunta d'investigació que vertebra el treball és la següent:

La relació que han establert Diomcoop, Alencop i el Sindicat Popular de Venedors Ambulants de Barcelona amb els poders públics a la ciutat de Barcelona pot considerar-se coproducció?

A partir d'aquesta pregunta principal sorgeixen dues qüestions secundàries:

1. En quins aspectes l'Economia Social i Solidària ha incidit en aquests col·lectius?
2. En quina mesura la condició de migrant ha incidit en aquests col·lectius?

Per tal de respondre a les preguntes exposades hem establert els següents objectius. En termes generals, **identificar la relació establerta de cada iniciativa amb els poders públics.** D'aquest objectiu se'n deriven un altres secundaris que ajudaran a assolir l'objectiu principal:

- Contextualitzar els orígens de les tres iniciatives per identificar quina era la demanda i com s'ha impulsat.
- Analitzar quin ha estat el rol i la importància de l'ESS per aquestes iniciatives
- Analitzar si la condició de migrant ha influït en aquestes iniciatives

Per tal de respondre a la pregunta d'investigació i assolir els objectius marcats, cal detallar el marc metodològic de la meva recerca.

5. MARC METODOLÒGIC

5.1. Paradigma de la investigació

Aquesta investigació s'aborda des d'un paradigma interpretativista, inductiu i qualitatiu perquè el que busca és, mitjançant el relat de les persones, obtenir informació, comprendre i interpretar

els seus discursos. Es destaca la rellevància dels individus i així fomentar la perspectiva interpretativista la qual busca la "*comprensión del ser humano de sí mismo, en honor a lo experiencial y a los sentimientos que circundan en él*" (Díaz, 2018: 122). Certament, aquesta investigació està sustentada a partir dels discursos de les iniciatives, és a dir, només ha recol·lectat les percepcions d'una part dels agents implicats en la coproducció, la qual l'entenem com el diàleg i treball conjunt entre Administració i ciutadania. Per tant, el sector administratiu i tècnic no està representat per falta de temps i perquè s'ha considerat important dotar de protagonisme als col·lectius en tan receptors d'aquestes polítiques impulsades des de dalt i així captar les seves vivències i reflexions.

5.2. Metodologia de la recerca

Seguint en aquesta línia, la metodologia és de tipus qualitativa, ja que l'objectiu és conèixer els discursos dels informats i analitzar el contingut: "*los métodos cualitativos son los que enfatizan conocer la realidad desde una perspectiva insider, de captar el significado particular que a cada hecho atribuye su propio protagonista, y de contemplar estos elementos como piezas de un conjunto sistémico*" (Ruiz, 2012 citat per Parraguez, 2020: 22). Es prioritza d'aquesta manera els significats i la comprensió de la coproducció des de les mateixes iniciatives.

5.3. Tècniques de producció de la informació

Les tècniques de recollida de dades serveix per recol·lectar tota classe d'informació que posteriorment s'analitzaran per poder respondre a la pregunta d'investigació plantejada. Per aquesta recerca s'ha emprat tres tècniques: revisió documental, l'entrevista semiestructurada i el qüestionari.

La revisió documental ha estat desenvolupada a partir de diverses investigacions, articles i informes, per elaborar el marc teòric que sustenta el treball. A grans trets, es va focalitzar la lectura en bibliografia relacionada amb les tres temàtiques que guien el marc teòric: la condició de migrant, l'economia social i solidària i la coproducció. Aquesta tècnica ha permès conèixer i delimitar, els supòsits teòrics i conceptes relacionats amb el fenomen d'estudi.

Per tal de fer tangible la metodologia qualitativa, la pràctica utilitzada ha estat l'entrevista semiestructurada, ja que interessa la subjectivitat i el relat emprat i es caracteritza perquè parteix d'un guió que predetermina la informació que es requereix i serveix de guia amb un grau de flexibilitat (Meneses i Rodríguez-Gómez, 2011: 37). Aterrant això al cas analitzat, s'ha realitzat tres entrevistes semiestructurades, amb una pauta dissenyada en funció de les dimensions i els nivells d'anàlisi en què es volia aprofundir. Per tal d'aportar més detall a la informació extreta de les entrevistes, es va elaborar un qüestionari amb la finalitat de precisar en certs atributs de

la coproducció els quals es van definir prèviament tenint en compte la literatura revisada. Aquesta tècnica s'aplica a les mateixes persones entrevistades i se'ls hi envia posteriorment a la realització de l'entrevista.

La selecció dels perfils per a l'aplicació de tècniques va ser a través de contactar amb les tres cooperatives centrals: Diomcoop, Alencop i Sindicat Popular de Venedors Ambulants i així aconseguir un membre representant. Certament, per arribar a contactar amb aquests col·lectius s'ha hagut d'implicar a terceres persones per tal que em facilitessin una via de contacte i comunicació més directa per arribar a algun representat de cada iniciativa. Per tant, la selecció dels entrevistats no ha sigut quelcom intencionat. S'ha realitzat una taula[4] on es resumeix les persones entrevistades per cada organització i els codis associats per aquestes persones, diferenciant entrevista i qüestionari.

Taula 3. Perfil de les persones entrevistades

Nom[5]	Col·lectiu que representa	Edat	Rol que desenvolupa dins del col·lectiu	Any d'incoporació en el col·lectiu
Joseph Silvere	Alencop	36	Responsable de gestió de negocis i membre de l'equip rectors. Un dels socis fundadors	2015 (actualment fase de dissolució)
Ababakar Thiakh (Baye)	Diomcoop	50	Coordinació i tècnic d'inserció	2017
Daouda Dieye	Sindicat Popular de Venedors Ambulants	37	President i portaveu del sindicat	2015

Tal com s'ha esmentat anteriorment, la pauta de les entrevistes i del qüestionari sorgeix de la creació d'un esquema conceptual que ha permès orientar les preguntes per tal de no perdre de referència els objectius i la pregunta d'investigació. Aquest esquema té l'objectiu d'ordenar i clarificar els atributs de la coproducció, és a dir, quines característiques s'han de donar per poder parlar de coproducció prenent com a referència al marc teòric d'aquesta investigació. Aquest esquema va acompanyat d'un glossari on es defineix cada indicador perquè es pugui entendre des de quina definició parteixo[6]. A continuació l'esquema:

[4] Vegeu annex 1 - taula persones entrevistades per col·lectiu (pàg. 56)
[5] Les persones entrevistades han donat el consentiment per utilizar el seus noms en aquesta investigació
[6] Vegeu annex 2. Glossari dels principals atributs de la coproducció a cooperatives impulsades per migrants (pàg.56)

Esquema 1: Aplicació dels principals atributs de la coproducció a iniciatives participades per migrants

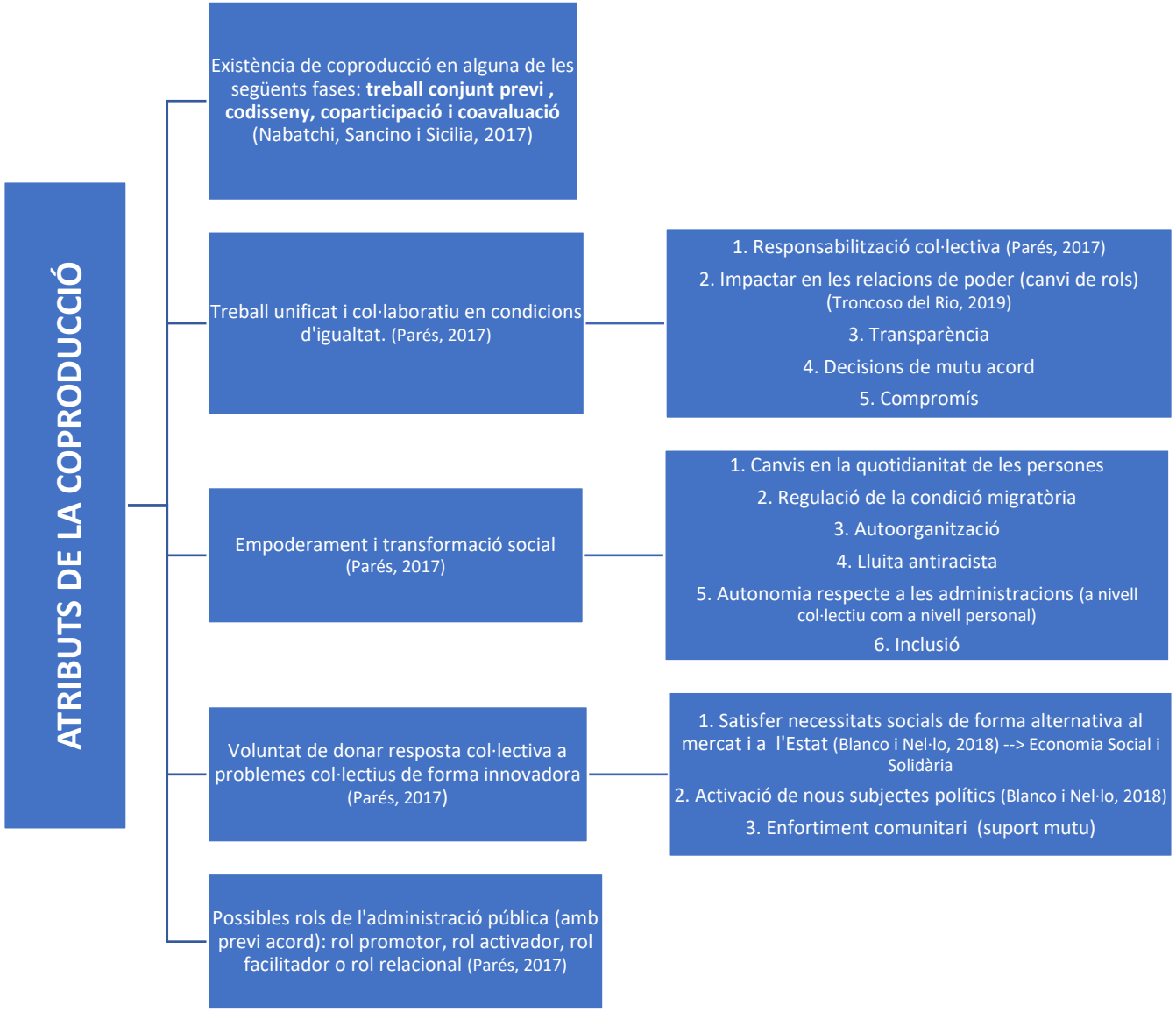

Font: elaboració pròpia a partir de Parés (2017), Nabatchi, Sancino i Sicilia (2017), Troncoso del Rio (2019), Blanco i Nel·lo (2018)

5.4. Tècniques d'anàlisi de la informació

Per tal d'analitzar la informació obtinguda, s'utilitza l'anàlisi de contingut, en tant que, és una tècnica d'interpretació de textos que es basa en procediments de descomposició i classificació d'aquests (Díaz, 2018: 125). Per aquesta investigació, s'ha realitzat una lectura detallada del text d'interès, que són les transcripcions de les entrevistes. L'objectiu de l'anàlisi de contingut qualitatiu és "verificar la presència de temes, paraules o de conceptes en un contingut i el seu sentit dins d'un text en un context" (Díaz, 2018: 126). Per tal de sistematitzar la informació i fer l'anàlisi de contingut satisfactòriament, es treballa el text mitjançant la generació de categories i dimensions que interactuen entre si, les quals provenen de les dimensions d'anàlisi preestablertes a través del marc teòric[7] i això permet resumir la informació obtinguda i analitzar els relats de forma vinculada. En aquest sentit, s'han codificat les tres entrevistes a través d'una taula. Aquesta taula és la mateixa per cada entrevista i la intenció és comparar i triangular la informació obtinguda[8].

D'altra banda, complementant les entrevistestes, l'anàlisi del qüestionari s'ha fet a través d'un buidatge el qual ha servit per aprofundir i afinar en alguns aspectes concrets i precisar en alguns indicadors per poder reforçar i acabar de valorar el grau de coproducció[9].

5.5. Limitacions metodològiques

Aquesta investigació s'ha vist afectada per algunes limitacions quant a qüestions tècniques i les quals han dificultat la precisió de la investigació, aquestes són:

- Tenint en consideració que els informants tenen altres ocupacions principals, el procés de contactar amb les persones entrevistades ha estat enrevessat i llarg.
- El Sindicat Popular de Venedors Ambulants no va respondre a totes les preguntes i això ha fet que no es pugui esprémer tot el que es pretenia amb l'entrevista (en comparació amb Diomcoop i Alencop).
- El qüestionari al ser en format virtual, s'aprecia que algunes de les preguntes no s'han comprès, ja que en els discursos de les entrevistes deien el contrari. Per tant, algunes preguntes del qüestionari no s'han pogut valorar com és el cas de la qüestió relacionada amb les fases del projecte.

---

[7] Vegeu esquema 1: Aplicació dels principals atributs de la coproducció a iniciatives participades per migrants (pàg. 25)

[8] Vegeu annex 3 Taula – model per codificar les entrevistes (pàg. 59)

[9] El buidatge del qüestionari hi ha una part que s'ha integrat amb el buidatge de les entrevistes per tal de reforçar algunes idees. L'altra part, la qual no va sortir en els discursos dels entrevistats, s'ha fet a través d'una taula amb les preguntes més rellevants i que ens han aportat informació útil per a la investigació.

- Es volia intentar fer un mapa de relacions dels diferents col·lectius i no s'ha pogut realitzar, ja que les respostes a les preguntes del qüestionari dedicades a aquesta temàtica, han estat poc profundes i poc detallades.

6. RESULTATS

6.1. Anàlisi comparativa

A continuació, es donarà pas a l'anàlisi comparativa[10] d'acord amb la informació obtinguda mitjançant les entrevistes i els qüestionaris. S'ha estructurat a partir de les dimensions d'anàlisi presentades prèviament a l'apartat de metodologia: (i) grau de coproducció en les diferents fases del projecte; (ii) treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat; (iii) empoderament i transformació social; (iv) voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora; i, (v) possibles rols de l'Administració pública.

6.1.1. Dimensió 1: Grau de coproducció en les diferents fases del projecte

En aquesta dimensió es pretén mesurar la implicació de cada actor implicat en el procés del projecte, per tal de valorar si hi ha hagut coproducció i en cas que sí, en quins moments s'ha treballat més de forma conjunta.

- **DIOMCOOP**

En el cas de Diomcoop, s'aprecien força elements de coproducció. En primer lloc, el projecte de Diomcoop va néixer a partir d'un diagnòstic que va fer l'Ajuntament de Barcelona. Després d'això van encarregar a Procoop amb Labcoop, cooperativa Gedi, cooperativa Ronda i amb IACTA posar en marxa la cooperativa Diomcoop. Aquestes cooperatives juntament amb el Baye, el qual dins de la cooperativa està com a tècnic, i una altra companya de Diomcoop van fer la selecció dels socis/es. Baye afirma que ha estat una planificació conjunta de totes les entitats.

A l'hora de planificar i dissenyar el projecte Baye afirma que una de les coses que tenien clara era que s'havia d'oferir un treball digne, juntament amb la inclusió i el canvi de mirada. Des de l'inici, com a cooperativa, eren ferms en què durien a terme aquelles activitats que tinguessin experiència i un domini suficient.

Diomcoop compta amb la subvenció de l'Ajuntament de Barcelona fins al febrer del 2022 i això ha permès posar en marxa tot el que ofereixen i posseeixen actualment. Han anat dialogant amb l'Administració i ara es troben en diàleg amb la Generalitat de Catalunya perquè són una

[10] És important tenir en compte que Alencop està en procés de dissolució i moltes de les respostes de l'entrevista les ha focalitzat i les ha vinculat amb la dissolució. S'aprecia que té discurs marcat i afectat per aquest final de la cooperativa.

empresa d'inserció. Afirma que sempre han anat reformulant conjuntament i que mensualment estableixen reunions amb Barcelona Activa i que per tant, estan al cas i fan un seguiment de la cooperativa.

Baye explica que una vegada ja estava en funcionament la cooperativa van prendre consciència que la venda, com a única activitat, no funcionava i això va obrir la porta a reflexionar sobre el que volien fer i com volien seguir avançant. A partir d'aquesta reflexió i revisió van passar d'una activitat a cinc activitats. Per tant, la proposta dels socis de desenvolupar més activitats, totes elles basades en allò que saben fer, es va dur a terme.

- **ALENCOP**

Pel que fa a Alencop[11]a partir de l'entrevista deduïm que en general hi ha una manca de coproducció. Els motius són els següents: hi ha hagut poc treball conjunt en les diferents fases del projecte. Joseph Silvere en relació a aquesta temàtica menciona certs inconvenients i aspectes a millorar. En primer lloc, Alencop estava format per persones d'11 països diferents i això genera riquesa, però també genera tensions. Agrupar 15 persones d'origen divers sense conèixer-se entre ells prèviament és quelcom difícil i que s'hauria de tenir en compte a l'hora d'impulsar un projecte. Abans de començar a dur a terme la mateixa activitat ha sigut necessari que altres agents s'impliquessin. Labcoop i Etcètera s'han dedicat a la formació dels socis i a l'acompanyament del projecte; IACTA va col·laborar en la part jurídica. Tenint en compte el funcionament d'una cooperativa on les decisions es prenen democràticament, Silvere comenta que en cap moment han pogut decidir qui havia de treballar, quant havien de cobrar, en quins barris tenien interès treballar. Conclou que ha sigut un projecte dissenyat per l'Ajuntament i Barcelona Activa sota els seus criteris.

Afegeix que es van demanar complir uns objectius econòmics, els quals eren molt difícils d'assolir, sense demanar l'opinió els socis els quals són els qui coneixen realment aquesta activitat, ja que és el camp d'especialització en el qual s'han mogut darrerament: *"todo era muy raro, no lo entiendo como se ha planteado así"* (EA1: 60)[12]. La relació amb els tècnics era bona, però Silvere diu que no era el que esperaven, ja que la idea era que hi hagués un relleu de tal manera que amb el pas del temps fossin els mateixos socis qui poguessin gestionar autònomament la cooperativa.

[11] El discurs de Joseph Silvere durant l'entrevista amb la resposta del qüestionari associada a aquesta temàtica no és coherent. Es probable que no hi ha hagut una comprensió en la pregunta del qüestionari i segurament és a causa de la falta d'una explicació corresponent.
[12] Vegeu annex 4

L'Administració ha estat present a Alencop cedint espais per poder tirar endavant l'activitat, donant directrius, donant subvencions i, facilitant i acompanyant (això últim ho realitzava els tècnics)[13]. Tanmateix, considera que cal que l'Administració estigui més a prop dels projectes sobretot a nivell emocional i per veure si estava sent viable, tenint en compte les experiències dels socis: *"Pero de una manera general ellos no se acercaban al proyecto para saber que está pasando exactamente. Mucha gente del ayuntamiento que impulsaron el proyecto no está cerca de nosotros, muchos no saben cómo estamos. Es muy difícil acceder al ayuntamiento como tal pero cuando hay reuniones, cuando hay campañas utilizan el proyecto a su favor sin mirar más allá, sin analizar adecuadamente la viabilidad del proyecto, sin saber si los socios que estaban dentro estaban llegando a los objetivos"(*EA1:60*)*[14]. Per acabar, cal mencionar que l'Aministració està més present ara, ja que es troben en la fase de dissolució i s'han reunit amb l'Ajuntament puntualment per gestionar el final del projecte i trobar solucions pel que fa a l'habitatge i el treball.

- **SINDICAT POPULAR DE VENEDORS AMBULANTS**

Per part del Sindicat Popular de Venedors Ambulants, en ser una iniciativa autogestionada, la relació amb l'Administració no ve donada, i expressen que tampoc la han cercat.

A tall de resum, es pot identificar tres relacions diferents per cada col·lectiu i conseqüentment influeix en el grau de confiança cap a l'Administració i en si estan satisfets amb la seva presència (o no). En primer lloc, Diomcoop es mostra satisfet de la implicació que ha tingut l'Administració en les diferents fases del projecte, ja que pel que explica hi ha hagut un treball conjunt, un diàleg i s'ha anat replantejant el projecte segons les necessitats dels socis. De fet, Diomcoop opina que els hi agradaria que l'Administració estigues més present[15]. En segon lloc, Alencop considera que la idea que promocionaven era gestionar el projecte conjuntament però la realitat ha estat una altra, en tant que, la seva percepció és que quasi no han tingut en compte les opinions dels socis i això els ha col·locat en una posició d'inferioritat i considera que l'Administració hauria d'haver estat menys present[16] per poder donar més espai i poder als socis. En tercer lloc, el Sindicat[17] no treballa conjuntament amb l'Administració, volen seguir amb aquesta relació, ja que és un projecte de base i volen que la l'Administració estigui menys present.

[13] Vegeu annex 9 QA1-R3
[14] Vegeu annex 4
[15] Vegeu annex QD1- R18
[16] Vegeu annex QA1-R18
[17] Vegeu annex QS1-R18

A continuació, la taula mostrada recull sintèticament la valoració de cada col·lectiu en aquesta dimensió segons els discurs que han près les persones entrevistades.

Taula 4. Grau de coproducció en les fases del projecte

Col·lectiu	Grau de coproducció en les fases del projecte (0 a 2)	Observacions
Diomcoop	2	Hi ha hagut bidireccionalitat i implicació dels diferents agents implicats en tot el procés.
Alencop	1	Hi ha hagut una relació força jeràrquica i el projecte en sí estava ja molt pensat sense tenir en compte l'experiència dels socis.
Sindicat Popular de Venedors Ambulants	0	Col·lectiu autogestionat i sense relació amb l'Administració. Tenen interès en seguir així.

Font: Elaboració pròpia

6.1.2. Dimensió 2: Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat

A grans trets, la coproducció s'entén com fer quelcom junts, i això implica actuar conjuntament en condicions d'igualtat i cedir poder i protagonisme a la societat civil.

- **DIOMCOOP**

Tenint en compte aquesta perspectiva, a través de l'entrevista a la cooperativa Diomcoop s'afirma que treballen en funció d'aquest criteri, ja que compleixen amb els diferents indicadors d'aquesta dimensió. Es destaca l'impacte que genera aquesta iniciativa en les relacions de poder, en tant que, s'ha donat l'espai de coproducció en condicions d'igualtat[18], ja que per part de l'Administració hi ha hagut un acompanyament en totes les necessitats que tenien als mateixos socis i un dels objectius que tenen com a entitat és articular una xarxa comunitària per tal de respondre a problemes col·lectius. Aquests dos aspectes són una manera de com rebaixar el poder als poders públics i transferir-lo cap a la ciutadania. Tanmateix, aquest impacte es nodreix i creix si hi ha replicabilitat: *"Con la Administración, hemos sido firmes diciendo y enseñando que vale la pena apostar por más proyectos por lo que hemos vivido porque no ha sido fácil. Yo creo que la Administración lo está entendiendo, pero sería mejor hacerles la pregunta a ellos"* (ED1:66)[19].

[18] Vegeu annex QD1-R5
[19] Vegeu annex 5

Baye afirma que la responsabilització del projecte ha sigut col·lectiva per part dels diferents actors implicats[20]. Pel que fa a la transparència i a les decisions de mutu acord, Diomcoop considera que el grau de transparència era alt i que les decisions que afectaven a tots els actors implicats eren de mutu acord[21]. Aquesta idea es reforça quan explica que el conveni amb l'Ajuntament ha sigut quelcom consensuat per les diferents parts implicades. En aquesta línia, dins de la cooperativa, les decisions preses en la cooperativa són assembleàries i situen a totes les comissions i persones en el mateix valor.

"Dar un sueldo digno tanto al que levanta la silla como el que planta enfrente del ordenador. Y esto se ha decidido entre todos" (ED1:67)[22].

- **ALENCOP**

Pel que fa Alencop, en aquesta dimensió, segueix mancant els atributs de la coproducció, ja que quasi no compleix cap indicador d'aquests i té un discurs força crític envers això.

Joseph Silvere considera que hi ha hagut una falta de responsabilització col·lectiva i ho demostra quan expressa la falta d'apropament per part de l'Ajuntament en la quotidianitat del projecte.

El treball unificat i la transparència es dilueix quan per exemple no s'analitza adequadament la viabilitat del projecte, sense preguntar als mateixos socis si estaven arribant als objectius o no. Silvere recalcava la carència de diàleg amb l'ajuntament com a tal, ja que la via de contacte era a través de Barcelona Activa. Considera que tota la iniciativa venia del mateix Ajuntament i que no es va establir aquest espai d'intermediació on poder obrir la porta al diàleg i al treball conjunt. Els convenis eren redactats sense la presència dels socis i això feia que ho fessin des d'una sola òptica la qual no contemplava la realitat dels socis la qual era una altra: *"El jefe que mandaba a Alencop era el Ayuntamiento y Barcelona Activa. Nosotros de una manera general, hacíamos asamblea, pero la decisión venia del ayuntamiento. Quien pone dinero manda y era así. Era cooperativa de nombre, pero la gestión no era cooperativista"* (EA1:62)[23].

Dins de la cooperativa sí que funcionaven amb la lògica cooperativista, en tant que, no hi havia una figura de lideratge, es treballava a partir de comissions i l'assemblea era el punt de trobada i de debat. Tanmateix, la majoria de les decisions venien definides per l'Ajuntament i per

[20] Vegeu annex QD1-R19
[21] Vegeu annex QD1-R8 i QD1-R9
[22] Vegeu annex 5
[23] Vegeu annex 4

Barcelona Activa. A més a més, destaca que els acords que s'establien era sobretot entre l'Administració i els tècnics[24].

"Los técnicos no nos miraban a nosotros como la directiva de la cooperativa sino a Barcelona Activa" (EA1:61)[25].

Pel que fa al compromís es pot valorar positivament, ja que s'ha aconseguit la regularització de les persones socies i això era quelcom imprescindible, i en el procés de la dissolució també s'està duent a terme els compromisos, atès que, s'ha intentat ubicar a totes les persones sòcies que estaven interessades en altres projectes i ara el tema que resta pendent és el de l'habitatge el qual serà dels més difícils. Tanmateix, hi ha un aspecte negatiu, però que és el quelcom més transversal, i és la falta de compromís en allò que es va dir inicialment i el que després va causar ser. Per exemple, la idea inicial era treballar conjuntament amb un tècnic amb la finalitat que després es fes un relleu amb els socis i això no s'ha complert

- **SINDICAT POPULAR DE VENEDORS AMBULANTS**

El Sindicat Popular de Venedors Ambulants es desmarca de tot això, ja que la seva via d'acció no és través de la coproducció.

Pel sindicat no hi ha hagut cap canvi en les estructures de poder i no s'ha donat aquest espai de coproduir en condicions d'igualtat[26]. Daouda opina que el grau de transparència dels poders públics cap al seu col·lectiu és baix[27] i que, aquelles decisions que s'havien de prendre conjuntament i que afectaven tant a l'Administració com al col·lectiu, la majoria de vegades no eren de mutu acord sinó que el acord era dictat sobretot per l'Administració sense tenir en compte la resta de persones involucrades[28]. Ells com a col·lectiu s'organitzen de forma assembleària i les decisions passen per l'assemblea. El sindicat impacte en les relacions de poder d'altres formes com per exemple a través de fer pressió a les institucions amb l'objectiu què deixin de ser còmplices de la situació de desprotecció i vulnerabilitat de les persones migrants i treballin en polítiques que puguin pal·liar aquesta situació.

"En estos años hemos percibido un cambio en cuanto en un principio las administraciones ignoraban nuestra iniciativa y posteriormente fueron mostrando su interés, el ayuntamiento ha

[24] Vegeu annex QA1-R9
[25] Vegeu annex 4
[26] Vegeu annex QS1-R5
[27] Vegeu annex QS1-R8
[28] Vegeu annex QS1-R9

llegado a crear otros proyectos similares como Diomcoop, en parte gracias al trabajo que previamente se hizo para visualizar nuestra lucha y nuestras reivindicaciones"(ES1:70)[29].

A tall de resum, pel que fa als indicadors en relació a si hi ha un treball unificat en condicions d'igualtat o no, es torna a repetir la dinàmica de l'anterior dimensió. D'una banda, hi ha Diomcoop que es fa una lectura positiva i de la informació obtinguda s'extreu que sí que s'han donat aquestes condicions. D'altra banda, hi ha Alencop on la tendència és que quasi no hi ha hagut aquest treball col·laboratiu. El Sindicat es desvincula d'aquesta temàtica, ja que funcionen de manera independent.

Taula 5. Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat

	Responsabilització col·lectiva	**Impactar en les relacions de poder**	**Transparència**	**Decisions de mutu acord**	**Compromís**
Diomcoop	Si	Si	Si	Si	No es contesta
Alencop	No	No	No	No	Si
Sindicat Popular de Venedors Ambulants	No	No	No	No	No

Font: elaboració pròpia

6.1.3. Dimensió 3: Empoderament i transformació social

Aquesta dimensió contempla el fet que una persona/grup/col·lectiu guanyi autonomia, capacitats per fer-se valer i per protagonitzar la millora de les seves condicions de vida, una millora que busca la cohesió social i la inclusió dels col·lectius més febles i desafavorits i amb la capacitat d'incidir en la societat i l'entorn que els envolta (Ajuntament de Barcelona, 2016: 41).

- **DIOMCOOP**

Analitzant el testimoni del Baye, de la cooperativa de Diomcoop, es podria concloure que aquesta dimensió l'han treballat i han adquirit la majoria dels indicadors per tant, aquest atribut el compleixen. La creació de Diomcoop va requerir acollir el grup promotor, cohesionar aquest grup, el qual estava conformat per persones amb una situació administrativa irregular des de

[29] Vegeu annex 6

feia entre 6 i 10 anys, i això implica un canvi en les seves quotidianitats posant el focus en la creació d'un projecte en comunitat. A partir d'aquí Baye destaca: "G*enerar un puesto de trabajo, una ocupación digna para poder tener un sueldo digno"* (ED1:6719)[30]. Per aquesta cooperativa el més important i, és la seva raó de ser, és regularitzar al màxim de persones migrants en situació irregular: " *Se ha podido regularizar a unas 19 personas y se ha podido dar trabajo a gente sin papeles en temporadas altas en ciertas actividades*" (ED1:67)[31]. Seguint en aquesta línia, l'autoorganització ha estat el camí per arribar en el punt actual. Baye reconeix i realça la tasca del Sindicat Popular de Venedors Ambulants, ja que la pressió d'aquests amb una part de la societat civil cap als poders públics va fer que sorgís la possibilitat de crear Diomcoop. També és de gran importància articular una xarxa comunitària, ja que afirma que Diomcoop és una eina comunitària per respondre a problemes col·lectius.

La lluita antiracista per Diomcoop és una línia d'actuació imprescindible i un dels mètodes és a través de la sensibilització i la difusió: "*Generar el cambio de la mirada, generar la lucha contra el racismo y generar todo lo que sería la inclusión con derechos y deberes"* (ED1: 67)[32].

Ell no pot afirmar que la ciutadania sigui racista i no volen adoptar un paper de víctimes; el que volen és tenir la oportunitat per explicar qui són i que ningú parli en nom seu: *"La ciudadanía en sí no es problema, el problema son los medios de comunicación, ya que son espacios donde se habla del otro sin que este otro tenga derechos a opinar"* (ED1: 67)[33].

Reclamen la necessitat de trencar amb el discurs assistencialista i paternalista i demanen eines que permetin a totes les persones escollir el camí que volen des del respecte mutu. S'ha d'entendre com un diàleg igualitari posant les eines per tal que aquestes persones puguin anar demostrant les seves capacitats.

La inclusió és un altre indicador i en relació a aquest, Baye posa sobre la taula dues idees que porten a debat i a repensar les línies futures d'actuació i el com ens relacionem. D'una banda, el reconeixement de les experiències prèvies i el reconeixement de l'altre com a igual. Creu que caldria tenir espais de debat que generin aquestes qüestions, ja que la inclusió va d'això també. D'altra banda, facilitar eines per trencar amb els estigmes que hi ha, ja que dificulta una acollida real i integral: *"Estas etiquetas/ estigmas que persiguen a la persona no le ayuda a vivir con derechos y deberes, sino todo al contrario a convivir con la exclusión social"* (ED1:68)[34].

[30] Vegeu annex 5
[31] Vegeu annex 5
[32] Vegeu annex 5
[33] Vegeu annex 5
[34] Vegeu annex 5

L'autonomia respecte a les administracions també és un aspecte a tenir en compte per aquesta dimensió. No s'ha pogut valorar en profunditat aquest criteri, però sí que es pot afirmar que hi ha una part de dependència econòmica, ja que reben una subvenció important que permet la continuïtat, però no és l'única via sinó que també generen ingressos propis amb les diferents activitats que fan. Aquest indicador es reforça quan afirma, sense extreure més detall, que l'Administració sí que ha cedit poder i autonomia en la presa de decisions[35].

- **ALENCOP**

A través d'analitzar el discuscur de Joseph Silvere, s'aprecia que Alencop compleix aquesta dimensió en determinants aspectes com és el cas en els canvis en la quotidianitat, en la regularització de la condició migratòria, i en l'autoorganització. Pels socis d'Alencop aquesta iniciativa ha implicat un canvi en les seves rutines. Els tres eixos bàsics d'aquesta cooperativa era habitatge, alimentació i treball digne, i de rebot, poder regularitzar als socis. Per tant, implica un canvi força abismal per què fa les condicions de vida: *"De una manera honesta nos ayudado, porque la situación que estuvimos antes y la que estamos ahora es mejor"* (EA1:62)[36]. Lligat amb això, la inclusió ha sigut un altre indicador a valorar i des d'Alencop ho valoren positivament, ja que han proporcionat un treball i un habitatge digne, però també han aportat formacions, habilitats i cursos per aprendre l'idioma, eines que faciliten la inclusió.

Silvere afirma que quelcom molt positiu i que s'ha complert és que s'ha regularitzat a tota la gent que ha participat a Alencop, a més de proporcionar les necessitats bàsiques acordades. Fa una aportació interessant enfocada a una proposta de millora tenint en compte aquest aspecte:

"Si yo tengo la voluntad de crear un proyecto como este primero intentare que no todos los socios sean inmigrantes porque la mayoría de los inmigrantes necesitan ingresos rápidos y también es más enriquecedor. La presión administrativa también es muy grande, muchos de los socios de Alencop han venido solo con la idea de regularizarse y no tanto por creer en el proyecto y no se preocupaban tanto por si el proyecto era viable o no" (EA1: 63)[37].

L'autoorganització no és de les eines més desenvolupades que tenen i això està relacionat a l'anterior idea, ja que per organitzar-se cal creure en el projecte com a col·lectiu. A més, ell ho relaciona amb que abans d'Alencop els diferents socis s'havien relacionat amb el món laboral des de la jerarquia on obeïen unes ordres i Alencop ha estat al contrari.

[35] Vegeu annex QD1-R16
[36] Vegeu annex 4
[37] Vegeu annex 4

"Que hacer o dejar de hacer y ahora te encuentras en un trabajo donde tu eres el responsable y todo lo que ganas depende de ti y que hay una igualdad a nivel de condiciones laborales. Esto a algunos socios les da igual, sabe que si se esfuerza menos igualmente ganara lo mismo que los demás y hace que no todos tuviéramos esta idea de iniciativa, autonomía, de buscar recursos y soluciones" (EA1: 63)[38].

Tanmateix, sí que destaca la implicació per part dels socis a l'hora d'aprendre, ja que els tècnics no els ensenyaven massa les tasques a desenvolupar atès que les feien els mateixos tècnics. Han hagut de posar de la seva part i aprendre amb el poc que tenien i sabien, ja que si no buscaven alternatives, el mal seria per ells.

La lluita antiracista és un motor molt important de cara a l'empoderament, tanmateix Silvere ha desviat aquestes qüestions i ha encarat les respostes diferents. Silvere ha visibilitzat el racisme immobiliari, com un problema estructural i que provoca que sigui un procés molt costós per a les persones immigrants, ja que hi ha un sentiment de desconfiança. Pel que fa als discursos que té la gent envers les persones migrants considera que, en general, no es poden queixar de la reacció de la ciutadania, però, en contrast, considera que l'Ajuntament ha creat el projecte per interès polític per donar una altra imatge*: "Para que puedas decir que han dado trabajo a los inmigrantes"* (EA1: 63)[39].

Pel que fa a l'autonomia, Alencop és un projecte impulsat per l'Ajuntament i si no no hauria sigut possible, ja que els socis no tenien els mitjans per crear-la i necessitaven que l'Ajuntament proporcionés una part de recursos, per tant, hi havia una dependència econòmica. Silvere afirma que algunes decisions sí que podien prendre els mateixos socis, però la majoria venien definides per l'Ajuntament. També afegeix la falta de traspàs entre tècnics i socis, i això dificulta l'autonomia: *"La idea era que a partir del 2017 los técnicos reduzcan su horario o se vayan. La idea era que nos formaran de manera directa a cada uno según el interés i especialidad de cada socio y que nos hicieran un traspaso para después poder hacer estas tareas solos. De manera general, solo lo ha hecho uno. La idea era trabajar mano a mano con un técnico para después al cabo de un tiempo hacer el relieve, pero no se ha hecho"* (EA1:64)[40]. De fet, Silvere conclou que l'Administració no ha cedit poder ni autonomia en la presa de decisions, ja que tot el que feien havia de passar abans pel criteri de l'Administració[41].

[38] Vegeu annex 4
[39] Vegeu annex 4
[40] Vegeu annex 4
[41] Vegeu annex QA1-R17

En paraules seves, considera que no hi hagut empoderament i ho relaciona amb aquesta falta de transferència de coneixements entre tècnics i socis, ja que no s'ha donat l'oportunitat de poder dirigir els mateixos socis la cooperativa i això ja limita molt: *" Una de los objetivos que ponía en el convenio era empoderar a los socios...eso no es así...yo creo que solo se ha empoderado una persona en todo el colectivo la cual llevaba la parte administrativa..."*(EA1: 64)[42].

Silvere considera que una cooperativa si no és independent i autònoma no pot ser una cooperativa.

- **SINDICAT POPULAR DE VENEDORS AMBULANTS**

Prenent com a referència l'entrevista de Daouda Dieye del Sindicat Popular de Venedors Ambulants es fa tangible que aquesta dimensió esta força arrelada, en tant que, el seu origen és fruit d'organitzar-se per defensar els drets dels manters. Explica que han creat un taller de costura, la marca Top Manta, la botiga física i també acompanyen a moltes persones en les gestions de regularitzar les seves situacions de residència. Aquests canvis són transformacions que generen empoderament individual i col·lectiu.

"Si, el sindicato es un ejemplo claro de empoderamiento y de lucha organizada. Es un proyecto de transformación social que se ha gestado de manera autoorganizada y autónoma ante una situación de injusticia social a la que las administraciones no prestaban atención" (ES1: 70)[43].

"Desde nuestra creación supimos que no íbamos a contar con el apoyo de la Administración, tampoco lo buscamos, no queremos ser tutelados" (ES1:71)[44].

Pel que fa a la lluita antiracista, l'objectiu principal és la defensa de drets dels manters i establir una xarxa d'ajuda i acompanyament a immigrants en tot el procés de regularització. També un dels eixos és denunciar el racisme social i sobretot, institucional. La creació d'aquest sindicat es deu a les desigualtats que pateixen pel fet de ser immigrants.

"Cualquier actividad para nosotros es más costosa, provoca un rechazo de gran parte de la sociedad, que solo a través de la organización colectiva se puede superar"(ES1: 70)[45].

La inclusió està present en tant que, en aquest col·lectiu participa venedors ambulants i immigrants com també tota persona que pateix una situació de precarietat, vulnerabilitat i

[42] Vegeu annex 4
[43] Vegeu annex 6
[44] Vegeu annex 6
[45] Vegeu annex 6

criminalització generada, principalment, per la llei d'estrangeria. La idea és combatre la solitud i la sensació de desprotecció que viuen molts immigrants i intentar satisfer algunes necessitats a col·lectiu vulnerables.

En suma, encara que hi hagi diferències, aquest atribut de la coproducció l'assoleixen les tres iniciatives, en tant que, per totes tres és una dimensió molt significativa i la tenen molt present en la seva quotidianitat. De fet, la raó de ser d'aquestes cooperatives és per revertir una situació injusta, la qual, comença per aconseguir la regularització de la condició migratòria. Al ser partícip d'una iniciativa com aquestes, ja els hi facilita el camí per empoderar-se individualment i com a col·lectiu.

Taula 6. Empoderament i transformació social

	Canvis en la quotidianitat	Regulació de la condició migratòria	Autoorganització	Lluita antiracista	Autonomia respecte a les administracions
Diomcoop	Sí	Sí	Si	Si	Parcialment
Alencop	Sí	Sí	Parcialment	No és pot valorar (falta d'informació)	No
Sindicat	Sí	Sí	Sí	Sí	Sí

Font: elaboració pròpia

6.1.4. Dimensió 4: Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora

Amb aquesta dimensió es pretén analitzar quines i com han estat les respostes a les diferents situacions i adversitats que van aflorant. Sobretot, s'intenta vincular això amb l'Economia Social i Solidària com a eina de transformació social i de vinculació amb el territori i així, generar un enfortiment comunitari i una activació dels subjectes en qüestió.

- **DIOMCOOP**

A través de l'entrevista, es corrobora que Diomcoop és una cooperativa d'iniciativa social que forma part de l'ESS i que intenta donar respostes col·lectives a problemes col·lectius a través de la innovació, i això porta a què aquesta dimensió la compleixi. L'Administració és qui ha pres aquest projecte però dins d'aquesta s'ha responsabilitzat el comissionat d'economia social i solidària.El soci entrevistat com a representant de la cooperativa, Baye, explica que ells han decidit afegir dos valors més en els principis de l'ESS els quals són la cultura i la pau, per tal

d'intentar lluitar contra els diferents prejudicis que conviuen en l'actualitat. Considera que intercooperar és una obligació.

"La creación de Diomcoop es la mejor fórmula porque si fueran planes de ocupación que hacían el ayuntamiento en su momento no hubiéramos podido regularizar a 15-16-17 personas, lo cual la creación de Diomcoop como empresa nos permitió regularizar a un grupo" (ED1: 68)[46].

A més a més, la cooperativa duu a terme una sèrie d'activitats innovadores pensades segons allò que saben fer les persones sòcies per tal d'afavorir les potencialitats de cadascú i la cultura africana com un punt transversal i de vinculació a les diferents activitats.

És important articular una xarxa comunitària i fomentar la replicabilitat de projectes com aquests per tal d'activar més subjectes polítics. Baye explica que ara són empresa d'inserció i la idea és que hi hagi moviment de persones per tal d'arribar a més gent. Les persones ja formades s'haurien d'incorporar al mercat perquè pugui entrar més gent, poder regularitzar i fer el camí de la inserció de nou.

Considera que realment projectes com aquests necessita dels altres. Ells han creat aliances amb altres entitats de la ciutat. Han visitat unes 186 entitats on han explicat el projecte per fomentar el canvi de mirada.

"*Hemos ido buscando alianzas con todas las entidades y hemos colaborado con Alencop o Top manta. Al final és un "win-win" (ganan – ganamos)"* (ED1: 68)[47].

- **ALENCOP**

Alencop, encara que Silvere adopti una visió crítica, sí que assoleix aquesta dimensió. Silvere exposa punts forts i febles, en primer lloc, expressa que molts dels socis no sabien el que era una cooperativa i s'hauria d'haver transmès més el que implicava. Sobretot destaca el fet de treballar amb un interès comú i en una mateixa direcció, però això va ser difícil, ja que a vegades hi havia disputes entre els interessos particulars de cada persona. És cert que l'organització i l'organigrama era des de la lògica cooperativista, ja que es funcionava per comissions i una persona de cada comissió formava part de l'equip rector. La visió de Joseph Silvere és que tant Alencop com Diomcoop són falses cooperatives, ja que no hi havia democràcia interna.

Silvere pensa que dins del projecte hi havia individualisme i egoisme i des de la seva òptica, en un projecte cooperatiu com Alencop, això no facilita el treball en equip. Tanmateix, Silvere

[46] Vegeu annex 5
[47] Vegeu annex 5

aposta per l'ESS com una bona alternativa al sistema actual i poden ser clau per regularitzar i donar treball a immigrants: "*La economía social solidaria es una alternativa muy buena y viable, los gobiernos tienen que intentar apoyar a todos los niveles" (*EA1: 64)[48].

Certament, la cooperativa ha ajudat per activar-se, conèixer l'entorn i transformar la realitat mitjançant l'acció organitzada: "*Hay una parte personal y de integración y nos ha facilitado herramientas y aprendizajes. Se ha intentado, pero no ha funcionado. Es experiencia*"(EA1: 64)[49].

Silvere diu que la gent de Barcelona valora molt positivament l'activitat que feien, ja que ajudaven i ho feien des de la sostenibilitat. Han sentit recolzament d'altres entitats i explica que a través de firmar un contracte amb els productors dels RAEE[50] amb els quals feien una campanya de sensibilització, van aconseguir molts diners i era quelcom necessari en aquell moment. Amb Diomcoop i el Sindicat es coneixen. Ressalta que Diomcoop neix de l'experiència d'Alencop però canviant i millorant els errors que va haver-hi amb Alencop.

- **SINDICAT POPULAR DE VENEDORS AMBULANTS**

El Sindicat també compleix amb els indicadors d'aquesta dimensió, en tant que, segueixen la lògica de l'ESS i els arguments són els següents: Daouda corrobora que els objectius no són lucratius sinó de satisfacció de necessitats de col·lectius vulnerables, la presa de decisions es fa de forma assembleària, sempre mantenint una perspectiva de gènere i de transformació social. A més, han creat una marca pròpia i sostenible: "*Creamos la marca top manta y tenemos la tienda física y online que vende los productos que se confeccionan en nuestros talleres, esta es nuestra principal manera de conseguir regularizar a compañeros y conseguir los recursos que se revierten en el propio proyecto*" (ES1: 71)[51]. A més, en aquest punt és important comptar amb el suport de la comunitat, ja que si et desmarques de l'Estat i el mercat, cal buscar altres aliats. El Sindicat s'ha recolzat amb col·lectius com Tras la Manta i el Espacio del Inmigrante amb qui comparteixen objectius. El recolzament de la societat ha anat creixent i això afavoreix que hi hagi una bona acollida. Amb Alencop i Diomcoop no tenen cap controvèrsia, ja que són projectes amics però diferents, ja que la creació i la gestió és diferent.

A més a més, hi ha hagut una activació de nous subjectes polítics en tant que, aquesta iniciativa ha permès visualitzar un problema social que es vivia de forma individual i era ignorat, gràcies a la constància i al treball que s'està fent de denunciar la situació d'injustícia.

---

[48] Vegeu annex 4
[49] Vegeu annex 4
[50] RAEE: Residuos de los Aparatos Eléctricos y Electrónicos
[51] Vegeu annex 6

En suma, totes elles en certa manera compleixen aquesta dimensió, ja que per començar és una manera diferent i innovadora de combatre algunes de les injustícies socials que estan vivint i també és una manera de visibilitzar aquest col·lectiu per trencar amb els discursos i els estigmes que coexisteixen.Alencop és la única que té mancances en la gestió interna de la cooperativa. Tots tres s'organitzen seguint la lògica de l'ESS i els eixos de treball estan enfocats a activitats que coneixien prèviament i, per tant, tenen experiència en aquests sectors. Tant l'enfortiment comunitari com l'activació de nous subjectes polítics va implícit en el moment en què es crea una iniciativa d'aquest tipus, ja que aquestes cooperatives necessiten que l'entorn es faci seu el projecte i utilitzi els serveis que ofereixen cadascuna. La majoria de les persones que conformen aquestes iniciatives són persones actives i amb la necessitat de transformar la realitat a través de l'acció organitzada. En aquest aspecte, el Sindicat seria el millor exemple.

Taula 7. Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora

	Satisfer necessitats socials de forma alternativa al mercat i a l'Estat (ESS)	Activació de nous subjectes polítics	Enfortiment comunitari
Diomcoop	Sí	Sí	Sí
Alencop	Parcialment	Sí	Sí
Sindicat Popular de Venedors Ambulants	Sí	Sí	Sí

Font: elaboració pròpia

6.1.5. Dimensió 5: Possibles rols de l'Administració Pública

A continuació identifiquem el rol de l'Administració envers les tres iniciatives. Partim de la classificació de Marc Parés[52] (2017) que distingueix en rol promotor, rol activador, rol facilitador i el rol relacional.

- **DIOMCOOP**

Analitzant el discurs del Baye, es pot vincular a l'Administració local amb un rol relacional[53]. Baye explica que l'encàrrec d'aquest projecte és de l'Administració, concretament, el govern d'Ada Colau. Tanmateix, aquests projectes sorgeixen de la demanda ciutadana i dels mateixos

[52] Vegeu taula 1 – possibles rols de l'Administració (pàg. 21) per veure les definicions de cada rol
[53] Vegeu annex QD1-R6

col·lectius per fer front a la situació d'injustícia social que pateixen i una fórmula de fer-ho és a través de la creació de la cooperativa.

Diomcoop treballa amb Barcelona Activa dins del comissionat d'economia social i solidària amb els quals es reuneixen mensualment per avaluar en quin punt estan pel que fa a la viabilitat. Considera que tenen una relació molt estreta amb Barcelona Activa, els quals són un servei externalitzat i són qui gestionen les subvencions i qui està al cas de tot el que es fa.

Per Baye la coproducció és una molta bona eina per fer polítiques i ho expressa així: *"Yo creo, personalmente, que coproducir entre administración y las entidades es la mejor fórmula para que funcionen estos tipos de proyectos desde el diálogo igualitario, que no son fáciles desde luego"* (ED1:68)[54].

- **ALENCOP**

De la informació aportada per Silvere, es conclou que el paper de l'Administració local és seguint la lògica del rol promotor[55]; a continuació s'exposen alguns arguments que reforcen aquesta idea. Tal com narra Silvere, és una cooperativa que sorgeix després d'un desallotjament d'una nau del Poblenou. L'Ajuntament amb l'adhesió d'algunes associacions prometen buscar una alternativa i donar treball a algunes de les persones. En aquest punt, s'obre la possibilitat de crear Alencop. Per tant, és l'Ajuntament que té la iniciativa i busca la complicitat de la societat civil per tirar-ho endavant. Els socis d'Alencop no tenien mitjans per poder crear-la de forma independent i es necessitava el suport de l'ajuntament, sobretot en la dimensió econòmica i tècnica.

Segons Silvere, afirma que no s'ha donat un colideratge i qui manava era l'Administració. En la majoria d'ocasions, no tenien poder decisori dins de la cooperativa: "*Algunas decisiones sí que podíamos tomar, pero la mayoría venían definidas por el ayuntamiento"* (EA1: 63)[56].

Silvere ressalta el fet que les idees que es presenten des de dalt són bones i aporten però primer de tot, és necessari que l'Administració deixi d'utilitzar el projecte per fins polítics perquè els polítics al final acaben marxant i entra un nou govern i això ressent el projecte i pot patir conseqüències.

[54] Vegeu annex 5
[55] Vegeu annex QA1-R6
[56] Vegeu annex 4

SINDICAT POPULAR DE VENEDORS AMBULANTS

Pel que fa al Sindicat, l'Administració local no actua dins d'aquest i per tant, el rol és absent, en tant que, la relació que tenen és mínima, ja que ells van néixer a partir de l'autoorganització i s'han autobastit ells mateixos i tampoc tenen interès a tenir una relació estreta i diferent de la que tenen ara amb l'Administració.

Taula 8. Rols de l'Administració

Col·lectiu	Rol de l'Administració
Diomcoop	Rol relacional
Alencop	Rol promotor
Sindicat Popular de Venedors Ambulants	Absent. No tenen vinculació directe amb l'Administració

Font: elaboració pròpia

A continuació, s'exposa un buidatge del qüestionari a través d'una taula on s'ha volgut plasmar els diferents procediments de la relació amb l'Administració a través de cada col·lectiu.

Taula 9. Procediments de la relació amb l'Administració

	Maneres d'estar present l'Administració	En quins aspectes s'ha enfortit el grup?	Hi havia una barrera idiomàtica significativa? Us van oferir servei de traducció?	Qui va establir els ritmes i la temporalització?	Cada quan es reunien amb Administració? On?	Grau de confiança amb l'Administració	Com de present us agradaria que estigués l'Administració?
DIOMCOOP	Subvencions Regularització del papers	Exclusió social (és a dir, des de que formen part de Diomcoop l'exclusió ha disminuït)	No. No va ser necessari servei de traducció	Totes les parts de forma consensuada	Mensualment. És reuneixen a espais de forma alterna (Administració – col·lectiu)	Alt	Més present
ALENCOP	Acompanyant Cedint espais Subvencions Donant directrius Habitatge Treball Integració a la comunitat Regulació dels papers	Regularització de les persones irregulars, integració i inserció sociolaboral	No. Els hi van facilitar un servei de traducció	Administració	Trimestralment. Es reunien en espai propis de l'Administració	Baix	Menys present
SINDICAT	Subvencions	Treballant col·lectivament	No. No va ser necessari servei de traducció	El col·lectiu (projecte independent dels poders públics)	Quasi mai s'han reunit directament amb l'Administració	Baix	Menys present

Font: elaboració pròpia

Fent la lectura d'aquesta taula es pot veure que els discursos de les entrevistes de cada col·lectiu amb aquestes respostes van en sintonia. Si tracem una matriu entre els tres col·lectius, s'observa que tots reben subvencions per part de l'Administració, per tant, totes elles tenen un mínim lligam. Alencop és la cooperativa que ha tingut més dependència amb els poders públics perquè els hi proporcionava recursos bàsics com l'habitatge i el projecte ja estava força definit des de dalt. Per tal d'impulsar un projecte coproduït és important que els ritmes, la freqüència i l'espai de trobada sigui decidit de forma consensuada, ja que defineix el tipus de relació que s'estableix. Segons les respostes de Diomcoop s'extreu que ha estat igualitari i considerant l'agenda i els horararis dels socis i de l'Administració. Alencop es troba en el pol oposat i, certament, aquests detalls poden passar desapercebuts, però cal prendre consciència i decidir-ho de forma consensuada per tal de posar en el mateix nivell totes les persones, ja que, a vegades hi ha la sensació que els horaris dels socis s'han d'adaptar als de l'Administració i això, indirectament, crea una jerarquia. Si es vol que sigui un projecte coproduït s'han de tenir en compte aquests petits detalls, ja que poden marcar la diferència. Alternar l'espai de trobada (o buscar espais neutres) entre l'Administració i els col·lectius es considera que és quelcom important perquè quan la persona està en el seu propi terreny està en una posició més còmoda i aquest privilegi s'ha d'anar movent a l'hora que fomenta l'horitzontalitat. Alencop es reunien trimestralment amb l'Administració, una freqüència molt baixa per ser un projecte coproduït i perquè la comunicació sigui fluida i pugui haver-hi un *feedback*". En aquest joc, el Sindicat es mou de forma independent, en tant que, la relació establerta amb els poders és mínima i no volen canviar-ho tampoc, ja que el grau de confiança amb l'Administració és baix.

Per concloure, hem cregut convenient fer un taula que representi una síntesi de l'anàlisi i així acabar de valorar si hi ha hagut coproducció o no, i en cas que si, identificar en quin grau. S'ha fet una valoració de cada dimensió/atribut de la coproducció per cada col·lectiu tenint en compte les taules pròpies de cada dimensió amb els indicadors corresponents[57]. Si es donen la majoria dels indicadors d'una dimensió en concret, doncs, es confirma que l'atribut en qüestió existeix.

[57] Vegeu taula 4 (pàg. 30), taula 5 (pàg. 33), taula 6 (pàg. 38), taula 7 (pàg. 41), taula 8 (pàg. 43)

Taula 10. Grau de compliment dels atributs de la coproducció per cada iniciativa

ATRIBUTS DE LA COPRODUCCIÓ	Diomcoop	Alencop	Sindicat Popular de Venedors Ambulants
coproducció en les diferents fases del projecte	Sí	No	No (no és pot valorar perquè no treballen conjuntament
Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat	Sí	No	No (no és pot valorar perquè no treballen conjuntament)
Empoderament i transformació social	Sí	Sí	Sí
Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes de forma innovadora	Sí	Sí	Sí
Rols de l'Administració	Rol relacional	Rol promotor	Ausent

Font: elaboració pròpia

7. DISCUSSIÓ

Partint dels resultats extrets de l'anàlisi comparativa de les tres iniciatives, ara es destinarà aquest espai per posar en diàleg el treball de camp amb la literatura revisada per comprovar si els resultats s'ajusten a la teoria utilitzada.

A tall introductori, aquestes tres iniciatives sorgeixen per respondre a un nou escenari, el qual és heterogeni i divers, i trobar solucions a problemes col·lectius fomentant que la mateixa ciutadania tingui un rol actiu en tot això, ja que la sensació general era de desconfiança cap als poders públics i era necessari replantejar la manera en què es feien les polítiques públiques (Parés, 2017: 52-53). Certament, totes elles són fruit de la demanda social de millorar les condicions de vida de les persones migrants oferint igualtat d'oportunitats, i això passa sobretot, per intentar agilitzar la situació administrativa d'aquestes persones, les quals estan desemparades legalment. És en aquest punt on sorgeix la coproducció com una pràctica d'innovació social que el que busca és un treball conjunt des de la corresponsabilitat alhora que busca un canvi de rol per part de l'Administració i així no estar en una posició avantatjosa respecte a la ciutadania (Parés, 2017). Alencop i Diomcoop formen part d'aquestes pràctiques d'innovació social basades en la coproducció. El Sindicat està al marge de la coproducció, en tant que, encara perdura el sentiment de desconfiança cap a l'Administració i prefereixen no entrar en aquest terreny de col·laboració i opten per crear noves formes d'acció col·lectiva (Parés, 2017: 52-53) basades en la capacitat d'incidir i pressionar als poder públics.

Després d'aquesta breu introducció que ens ha permès tenir una panoràmica, ens endinsem en la literatura revisada per posar-la en diàleg amb el meu treball de camp. D'acord amb la literatura sobre la coproducció, es pot acordar que la coproducció és una eina emergent que té la intenció de crear una nova forma de relació entre les Administracions locals i la ciutadania a l'hora de buscar solucions a problemàtiques socials. En els casos analitzats, Alencop sorgeix per la demanda de la ciutadania en exigir a l'Administració resposta a la situació que patien les persones que vivien als assentaments de la Nau del Poble Nou. El Sindicat, el qual s'ha volgut desvincular de l'Administració i va voler crear un projecte independent, ha ajudat a visibilitzar el racisme institucional i les desigualtats socials que pateixen les persones migrants. Aquesta pressió va donar lloc al diàleg i a què s'impulsés Diomcoop. Partint d'això, es pot afirmar que l'Administració ha buscat formes d'apropament i de col·laboració amb la ciutadania.

La coproducció busca redefinir els rols del govern i de la ciutadania (Nabatchi, Sancino i Sicilia, 2017), i en aquest punt, sent conscients que hi ha febleses, considero que això sí que s'ha dut a terme, ja que, d'una banda, l'Administració local ha desenvolupat un rol diferent de l'habitual, el qual, anteriorment, es basava en l'assistencialisme i la prestació de serveis, i ha adoptat un rol promotor (Parés, 2017) en el cas d'Alencop i un rol relacional (Parés, 2017), en el cas de Diomcoop. D'altra banda, sí que hi ha hagut una redefinició del paper de la ciutadania, ja que, hi ha hagut una activació d'aquests subjectes (Blanco i Nel·lo, 2018), en tant que, s'han fet visibles a l'esfera pública a través de l'acció organitzada, han aconseguit estar emparades per la llei i han aconseguit un reconeixement social.

Nabatchi, Sancino i Sicilia (2017) assenyalaven que la coproducció crea valor públic el qual va vinculat a un valor instrumental. Aprofundint en aquesta idea, és cert que aquestes iniciatives són innovadores, en tant que, són cooperatives creades per donar una oportunitat en termes d'ocupació, inclusió i regularització a persones vulnerables i racialitzades, cosa que haguera estat molt difícil si no s'hagués fet a través d'aquesta via. Aquest valor instrumental també està lligat a la satisfacció de les necessitats i a l'empoderament (Nabatchi, Sancino i Sicilia, 2017) i aterrant-ho a les tres iniciatives en qüestió, afirmen que organitzar-se com a col·lectiu ha estat una oportunitat per tots els membres que en formen part i ha implicat una transformació social, ja que ha implicat un canvi en la quotidianitat de les persones sòcies tant en l'àmbit administratiu com en l'àmbit relacional i laboral.

D'acord amb la definició de Parés (2017) es posa de manifest que la coproducció ha d'implicar una relació d'horitzontalitat i igualtat amb les institucions públiques, i, conseqüentment, garantir la corresponsabilitat i evitar caure en la monopolització del poder per part d'alguns

actors. En aquest sentit, identifiquem que, dels dos projectes coproduïts, amb Alencop això no es va aconseguir, ja que, encara que la intenció inicial fos una altra, a la praxi es va establir una relació jeràrquica, on les decisions venien preses per l'Administració i/o entre l'Administració i els tècnics, per tant, el poder no es va repartir. En segon lloc, Diomcoop valora positivament aquesta qüestió i considera que ha estat un projecte plantejat conjuntament amb constant revisió i que se'ls ha cedit autonomia per prendre determinades decisions.

Revisant la literatura vinculada a l'economia social i solidària i a la immigració, es considera que entrar a formar part de l'ESS ha tingut un paper molt important en aquests col·lectius, ja que ha estat la via per entrar al món laboral, i de rebot, una via per regularitzar les situacions administratives corresponents (Günes, 2020) i així ho remarquen les tres persones entrevistades, les quals totes coincideixen que la seva raó de ser és la regularització, i conseqüentment, poder adquirir drets i tenir un sou digne que et permet sortir de la situació de precarietat en què es trobaven. Tots tres han remarcat que segueixen els principis de l'ESS i els tenen presents encara que, d'una banda, es pot apreciar la falta de democràcia interna a Alencop i, d'altra banda, la falta d'intercooperació entre les tres cooperatives, en tant que, tot i no haver-hi discrepàncies, no han compartit gaires espais. El format cooperatiu és una opció molt vàlida i consideren que s'ha de potenciar més cooperatives per poder arribar a més gent: "El cooperativisme com a eina de transformació social, en el reconeixement i lluita pels drets de les persones que el sistema racista (i capitalista) exclou" (Masala, 2019 citat per Andújar, 2019: 84). Els tres col·lectius consideren que entrar dins d'aquest món cooperativista els ha aportat conèixer l'entorn, sensibilitzar a la població i fer un retorn a la societat a través d'oferir serveis. Ha estat una oportunitat per fer-se conèixer i crear aliances amb altres entitats i col·lectius per tal d'articular una xarxa.

Per anar finalitzant aquesta secció, el model cooperatiu, d'acord amb la literatura revisada, planteja reptes relacionats amb el funcionament i l'organització interna de l'entitat, en observar la dificultat d'imposar valors cooperatius en un projecte impulsat per a persones acostumades a activitats econòmiques pràcticament individuals (Andújar, 2019: 84). Aquesta idea es reprodueix en el discurs de Joseph Silvere de la cooperativa Alencop quan mostra la falta de compromís i consciència d'alguns socis en relació amb el cooperativisme i apunta que va faltar un treball previ de transmissió de valors el qual pren molta importància quan es crea una cooperativa amb persones migrants per evitar possibles tensions. Lucía Andújar porta a debat un altre aspecte complex i passa per la dicotomia existent entre la relació d'autonomia i dependència de les persones sòcies amb l'Administració, la qual és qui idea una proposta que ha de ser assumida com a pròpia pels socis. D'aquí sorgeix el repte de com respon aquesta

intervenció als objectius d'apropiació i lideratge dels socis per aconseguir altres metes més enllà dels personals (Andújar, 2019: 82). Aquí és on entren les diferències entre Alencop, Diomcoop i el Sindicat, el qual cada una d'elles tenen experiències diferents amb això. Tenint en compte l'anàlisi comparativa i el que s'ha anat concloent, Diomcoop ha pogut apropiar-se més del lideratge en contrast amb Alencop, on es creu que ha estat "una falsa cooperativa" (EA1:64), ja que qui liderava era l'Administració i els tècnics, i no hi havia democràcia interna. El Sindicat sempre ha sigut liderat per les mateixes persones sòcies, ja que és un col·lectiu que actua al marge de l'Administració. Aquestes idees van de la mà del debat que gira entorn del rol dels tècnics en aquests projectes. És important que els tècnics vinguin amb uns objectius definits i que la seva presència sigui temporal i d'acompanyament fins a arribar a tal punt de què siguin prescindibles i puguin desvincular-se. De fet, Joseph Silvere considera que un punt dèbil va ser la falta de relleu i de transferència de coneixements per part dels tècnics cap als socis.

8. CONCLUSIONS I CONSIDERACIONS FINALS

Una vegada hem posat en diàleg el marc teòric i els resultats, donem pas a un espai de reflexions i interpretacions tenint en compte la discussió.

Després d'haver revisat diferents enfocaments teòrics sobre la coproducció i d'escoltar les opinions de tres iniciatives, considero que la coproducció és una molt bona eina per respondre conjuntament de forma innovadora a problemes col·lectius, ja que és una manera de reconèixer la capacitat ciutadana i de fer valdre el seu coneixement per fer front a problemes, els quals, és la ciutadania qui rep les conseqüències. A l'hora de pensar polítiques socials i de proximitat és clau tenir en compte que vol la ciutadania i com ho vol per tal de treballar des de l'eficiència i la utilitat.

No obstant això, considero que si s'entén que la coproducció ha de concedir un major protagonisme als actors no institucionals tant en l'elaboració com en la implementació de solucions (Parés, 2017) cal seguir insistint en aquesta idea per tal d'arribar a tal punt que l'impuls sigui generat pels diferents agents, és a dir, que l'ordre dels fets sigui crear un espai de diàleg conjunt i d'aquí sorgeixi un projecte coproduït, en comptes de, pensar el projecte i després buscar l'afinitat de la ciutadania. En aquest punt, considero interessant recopilar la idea que els poders públics han d'actuar de manera estratègica i preventiva per tal de no utilitzar la coproducció de manera reactiva responent amb certa arbitrarietat sobre com i amb qui coproduir (Parés, 2017:30).

Una altra reflexio que em sorgeix a partir de vincular la teoria amb els resultats i la qual no la vaig tenir present quan plantejava el treball, és la cultura hegemònica laboral i de relació amb

l'Administració basada en la jerarquia, com a obstacle per a la coproducció, on es tracta de compartir poder, és a dir, la societat en general està acostumada a una relació *top-down* on les decisions vénen preses des de dalt i la ciutadania té poca incidència en això (Saragossà, 2019). La coproducció implica un canvi de paradigma on la ciutadania adquireix protagonisme i capacitat d'incidir. Aquest canvi implica una transformació en les relacions socials com laborals, per tant, cal que vingui acompanyat d'un procés de maduració i interiorització (Andújar, 2019).

Després de realitzar aquesta investigació em sorgeixen una sèrie d'idees i requisits que s'haurien de tenir més en compte a l'hora de voler iniciar un projecte coprodüit, aquests són:

- La importància de la viabilitat i sostenibilitat econòmica del projecte, en tant que, ha de ser realista en termes econòmics i temporals tenint en compte l'activitat (o activitats) que s'ofereix, la competència dins d'aquest sector i el temps que es disposa per assolir els objectius econòmics. Un repte és que aquests projectes s'han de pensar amb la idea de perdurabilitat en el temps i poder posicionar-se al marge dels possibles canvis polítics.
- La necessitat de fomentar més espais de trobada i de diàleg entre l'administració i els socis. És important fer la planificació i la temporalització conjuntament i considerar l'opinió dels socis, ja que aquests són els que, dia a dia, estaran al capdavant del projecte. A més, cal assenyalar la importància de poder dialogar directament amb l'administració local quan sigui necessari i no a través d'intermediaris.
- La importància de diversificar les activitats per aconseguir econòmicament més autonomia, atès que si l'oferta és més àmplia, pot arribar a més públic i, de rebot, augmentar les fonts d'ingressos.
- Els requisits per fer la selecció dels participants s'han de tenir molts clars des d'un inici i hauria de prevaldre l'interès a formar part d'una cooperativa vinculada a l'ESS.
- Les persones sòcies s'haurien de formar abans de la posada en marxa de l'activitat i dedicar-li més temps per tal d'aconseguir una plena professionalització.
- Des d'un inici s'ha de treballar la generació d'un clima de confiança entre els socis, identificar allò que els uneix i despertar un interès comú per millorar l'aspecte relacional.
- La diversitat cultural enriqueix, però en projectes cooperatius com aquests, els quals s'inicien des de zero (incloent-hi les relacions interpersonals) i els tempos estan molt marcats, no és necessari apostar per una elevada mixticitat cultural, ja que és un repte afegit.

- Cal potenciar més la intercooperació entre les diferents cooperatives per tal d'articular una xarxa comunitària per trobar aliats i suport a la vegada que facilitaria els processos de desestigmatització d'aquests col·lectius conformats per persones migrades.
- Cal reflexionar sobre el procés d'empoderament el qual va molt lligat al rol de l'equip tècnic. L'equip tècnic en els projectes coproduïts té un triple rol (i) resoldre les necessitats socials de les persones sòcies, (ii) formar i potenciar l'apropiació de la cooperativa per part dels socis i, (iii) co-gestionar l'activitat econòmica amb els socis per tal que progressivament acabessin desenvolupant totes les tasques. Certament, això és molt important tenir-ho present i que considero que s'ha de seguir insistint, ja que, com hem vist amb Alencop, és fàcil caure en una confusió de rols i que les persones tècniques s'apropiïn de la direcció.

Per anar concloent, aquesta investigació aporta coneixement útil a l'hora de prendre consciència de quina manera s'articula la coproducció, la immigració i l'Economia Social i Solidària. Atenint-nos als discursos dels col·lectius, es pot extreure que gràcies a la creació d'Alencop, Diomcoop i el Sindicat Popular de Venedors Ambulants s'ha pogut visibilitzar la situació de desprotecció que hi havia cap a aquests col·lectius i això ha generat reivindicacions de la ciutadania demanant que els poders públics responguessin des de la responsabilització. Amb el sorgiment d'aquestes iniciatives s'ha aconseguit un reconeixement social d'aquests col·lectius i per tant, a poc a poc, s'està aconseguint un canvi de mirada cap a les persones migrades.

Cal apuntar que la immigració i l'economia social i solidària és el nexe de les tres cooperatives i és cert, que amb aquesta investigació s'ha confirmat que ha estat una via d'accés al món laboral, ja que els ha permès la regularització de la situació administrativa i per tant, adquirir els drets corresponents. Això és el gran èxit de totes tres i s'ha de seguir treballant i millorant col·laborativament per tal replicar més projectes com aquests i així, fomentar la inclusió de les persones migrades a la ciutat de Barcelona i poder traslladar la història d'aquestes persones a un relat més ampli i que no es quedin com experiències d'èxit aïllades.

8.1. Possibles línies de recerca

Per acabar, considero rellevant exposar possibles línies de recerca que sorgeixen fruit d'aquesta investigació:

- Fer una investigació dedicada a conèixer les percepcions i discursos des de les persones tècniques que han acompanyat durant el procés, a representants de l'Administració i alguna persona de Barcelona Activa per poder comparar i identificar en quins aspectes

divergeixen i en quins conflueixen i poder analitzar com es viu des de dins i des de fora, tenint en compte les posicions de cada persona.

- Fer una investigació quan hi hagi un canvi de govern per veure en quina mesura ha afectat el canvi polític en aquest tipus de projectes, els quals els tres es van crear durant el govern dels comuns amb l'Ada Colau com a alcaldessa.
- Fer una investigació avaluant les polítiques públiques de coproducció que s'han implementat i realitzat per poder reorientar les pràctiques i millorar les formes i estratègies adoptades.

9. BIBLIOGRAFIA

Abad, J., Abad, M. (2014). La economía social y solidaria como alternativa económica. Bienes comunes y democracia. *Recerca: revista de pensament i anàlisi*, (15), 55-75.

Ajuntament de Barcelona (2016). *Guia operativa d'avaluació de l'acció comunitària*. Departament de Comunicació. Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports. Recuperat, 2 juny 2021, de https://ajuntament.barcelona.cat/acciocomunitaria/ca/guies-materials-i-altres

Ajuntament de Barcelona (Economia Cooperativa, Social i Solidària i Consum) (2016). *Pla d'impuls de l'Economia Social i Solidària 2016-2019*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona.

Alianza Cooperativa Internacional (s.d.). *Identidad cooperativa: nuestros principios y valores.* Recuperat 19 abril 2021, de identidad-alianza-cooperativa-internacional

Andújar, L. (2019). Diomcoop, una cooperativa per a un canvi de mirada. *Quaderns d'Educació Social*, (21), 80-85.

Blanco, I. i Nel·lo, O. (2018). *Barrio y crisis. Crisis económica, segregación urbana e innovación social en Cataluña.* València: Tirant lo Blanch

Brizuela, F. (2019). Lluites antiracistes. La continuïtat d'una llarga memòria. *Papers Cristianisme i Justícia, 250*. https://www.cristianismeijusticia.net/lluites-antiracistes-la-continuitat-duna-llarga-memoria

Brugué, Q., Font, J., i Gomà, R. (2003). Participación y democracia. Asociaciones y poder local. *Movimientos sociales: cambio social y participación*, 109-132.

Coòpolis. Ateneu cooperatiu de Barcelona (s.d.). Cercle d'economia cooperativa i migracions. Recuperat, 29 de maig 2021, de https://www.bcn.coop/migracions/

Díaz, Claudio. (2018). Investigación cualitativa y análisis de contenido temático. Orientación intelectual de revista Universum. *Revista General de Información y Documentación. N° 28*. Pp. 119-142. Ediciones Complutense, España.

DiomCoop (2017). Recuperat 01 abril 2021. http://diomcoop.org/?lang=ca

Fernandez, A. i Miró, I. (2016). *L'Economia Social i Solidària a Barcelona*. Barcelona: La ciutat invisible.

Frangioni, A. (2020). *Economia Social i Solidària i les demandes socials. Migració i racisme.* (Treball final de Postgrau en Economia Social i Solidària. Universitat Autònoma de Barcelona). https://ddd.uab.cat/record/231416

Garcés, M. (2014). Nova economia, nova política. *Nativa. https://nativa.cat/2014/10/sobre-nova-politica-i-nova-economia/*

Gil, E. (2018). *Hacer frente a la exclusión social. Estrategias psicosociales de resistencia del colectivo mantero en Barcelona*. (Treball de Fi de Màster. Universitat de Barcelona)

Günes, Ö. (2020). *Reflexions per teixir una economia social i solidària culturalment diversa. Pràctiques i reptes*. Barcelona: La Pera Comunicació SCCL.

https://femrecerca.cat/meneses/publication/cuestionario-entrevista

Institut Municipal d'Informàtica (s.d.). *Obre la cooperativa Alencop, una iniciativa social de recollida de ferralla a domicili.* Ajuntament de Barcelona. Recuperat 04 abril 2021. https://bit.ly/374rRrA

LabCoop (2020). *Reflexions sobre l'acompanyament de la cooperativa Alencop*. Recuperat 04 abril 2021. http://labcoop.coop/2020/06/alencop-passa-per-una-situacio-critica/

Masala (2019). La (in)visibilització del malestar dins el cooperativisme. *Masala: Revista d'informaicó, denúncia i crítica social a Ciutat Vella, 78*. https://masala.cat/la-invisibilitzacio-del-malestar-dins-el-cooperativisme/

Meneses, J. i Rodríguez-Gómez, D. (2011). *El cuestionario y la entrevista*. Barcelona: Universitat Oberta de Catalunya.

Nabatchi, T., Sancino, A., i Sicilia, M. (2017). Varieties of participation in public services: The who, when, and what of coproduction. *Public Administration Review*, *77*(5), 766-776.

Nápoli, M., i Naidorf, J. (2020). Elinor Ostrom y sus aportes a la coproducción del conocimiento científico. *Revista Eletrônica de Educação*, *14*.

Pam a pam (s.d.). *Economia Social i Solidària*. Recuperat a 30 de maig 2021, de https://pamapam.org/ca/ess/

Parés, M. (coord.) (2017). *Repensar la participación de la ciudadanía en el mundo local*. Barcelona: Diputació de Barcelona.

Parraguez, C. (2020). *Incidencia política de organizaciones de la sociedad civil. Una mirada desde organizaciones de la sociedad civil que abordan la problemática habitacional en Barcelona.* (Treball de fi de Màster, IGOP – Universitat Autònoma de Barcelona).

Peláez, C., i Sanz, J. (2018). Migración y ciudadanía. La lógica de la asignación de derechos en la acción social. *Cuadernos de Trabajo Social*, *31*(1), 47-57.

Pérez de Mendiguren, J. C., Etxezarreta, E. (2015). Los debates entorno a la Economía Social y Solidaria*. Centro de Documentación Hegoa, Boletín de recursos de información, núm. 42*

Psicología Crítica (2006, octubre 23). El Sujeto Político [Entrada blog]. Wordpress. Recuperat 30 maig 2021, de https://daca.wordpress.com/2006/10/23/el-sujeto-politico/

Roura, S. (2017*). Els drets laborals dels immigrants en la legislació espanyola d'estrangeria* (Treball de Fi de Grau, Universitat de Girona). http://hdl.handle.net/10256/14617

Rueda, J. (2015, juliol 10). Es crea la Cooperativa Alencop, la primera en recollida de ferralla a domicili. *Xarxanet.* Recuperat 18 maig 2021, https://xarxanet.org/economic/noticies/es-crea-la-cooperativa-alencop-la-primera-en-recollida-de-ferralla-a-domicili

Ruiz, J. (2012). Metodología de la investigación cualitativa. *Serie Ciencias Sociales. N °15.* 5° edición. Universidad de Deusto. Bilbao, España

Saragossà, L (2019). *Les pràctiques populars d'innovació social i la seua incidència en la política institucional: la perspectiva dels moviments socials de València* (Treball de fi de Màster, IGOP – Universitat Autonòma de Barcelona).

Torrés, M.C (2004). *La dimensió europea de l'educació als centres d'educació secundària obligatòria del Tarragonès* (Tesi doctoral, Universitat Rovira i Virgili) http://hdl.handle.net/10803/8911

Troncoso del Rio, R. (2019). *Coproducción y capacidades cívicas en las políticas de regeneración urbana: el caso del Plan de Barrios de Barcelona*. (Treball de fi de Màster, IGOP – Universitat Autònoma de Barcelona).

10. ANNEXOS

10.1. Annex 1. Taula – persones entrevistades per col·lectiu

Col·lectiu	Entrevistat	Data entrevista	Codi[58] Entrevista	Nº annex entrevista	Codi[59] qüestionari	Nº annex qüestionari
Alencop	Joseph Silvere	10/05/2021	EA1	Annex 4	QA1-Rx	Annex 9
Diomcoop	Ababakar Thiakh (Baye)	03/05/2021	ED1	Annex 5	QD1-Rx	Annex 9
Sindicat Popular de Venedors Ambulants	Daouda Dieye	04/06/2021	ES1	Annex 6	QS1-Rx	Annex 9

10.2. Annex 2. Glossari dels principals atributs de la coproducció a cooperatives impulsades per migrants[60]

Treball conjunt previ: les activitats emprades prospectivament per decidir o prioritzar els serveis públics necessaris, els resultats i els usuaris.

El codisseny: activitats que incorporen l'experiència dels ciutadans a la creació, planificació i organització dels serveis públics. Dissenyar amb la intenció que sigui més útil i beneficiós per a les persones i la comunitat. Pot ser prospectiu o concurrent.

La coparticipació: dinàmiques per proporcionar o millorar la provisió de serveis públics. Generalment, és de naturalesa concurrent.

La coavaluació: dinàmiques utilitzades per avaluar retrospectivament la qualitat o els resultats dels serveis públics. Els resultats de la coavaluació poden ser utilitzats prospectivament per repensar o millorar els serveis.

Responsabilització col·lectiva: Els diferents actors implicats, conscientment, estan obligats a respondre als seus actes (a allò que s'ha acordat) i fer-se càrrec de les conseqüències que puguin causar.

[58] Codi utilitzat és E: Entrevista. Seguidament la lletra inicial de cada col·lectiu i el número faria referència a l'entrevista en qüestió però en aquest només s'ha fet una per col·lectiu.

[59] Codi utilitzat és Q: Qüestionari. Seguidament la lletra inicial de cada col·lectiu i el número faria referència al qüestionari en qüestió però en aquest només s'ha fet un per col·lectiu. En aquest cas, s'afegeix R: Resposta i la X: fa referència al número de la pregunta del qüestionari.

[60] Elaboració propia a partir de Nabatchi, Sancino i Sicilia (2017), Pares (2017) i Pam a Pam (s.d)

Impactar en les relacions de poder: propiciar un canvi en les relacions de poder establertes, és a dir, que hi hagi un canvi de rols i que hi hagi un colideratge. Que les administracions públiques deixin de tenir el monopoli de resoldre els problemes col·lectius i passin a ser un actor més dins de la xarxa d'actors implicats i poder treballar conjuntament.

Transparència: quan s'estableix una relació sincera i s'explica de forma clara i directa les diferents accions i opinions. No hi ha aspectes ocults que enterboleixin la relació. Facilitar l'accés a la informació de caràcter públic i així promoure la participació i la confiança.

Decisions de mutu acord: a l'hora de prendre decisions és important que sigui fomentant el diàleg i la participació dels diferents actors implicats per tal que les respostes siguin el màxim consensuades i hi hagi una conformitat general.

Compromís: quan s'acorda quelcom entre dues o més parts amb la intenció que després es dugui a terme de forma coherent.

Canvis en la quotidianitat de les persones: que, a través d'haver format part de la iniciativa en qüestió, hagin percebut modificacions en les seves vides personals i hi hagi hagut un impacte positiu. Canvis relacionals, laborals, socioeconòmics, culturals, emocionals...

Regulació de la condició migratòria: tramitar administrativament la regularització de les persones migrades que formen part d'aquests col·lectius i així poder garantir els seus drets i treballar de forma legal i segura.

Autoorganització: capacitat col·lectiva per preparar i coordinar quelcom per tal d'assolir determinats objectius sense dependre d'agents externs.

Lluita antiracista: lluita per fer palesa la diversitat d'orígens, ja que en moltes ocasions les persones migrades troben greus dificultats per poder desenvolupar una vida plena en la societat d'acollida. Trencar amb els estigmes que envolten a "l'altre" i treballar contra la discriminació i l'exclusió d'aquest sector de la població. La lluita antiracista vol, d'una banda, visibilitzar les vulneracions de drets per causa del racisme i la xenofòbia, denunciar-les i defensar-los i, d'altra banda, reivindicar la seva participació social i política.

Inclusió: tendència a possibilitar que persones amb risc d'exclusió social tinguin l'oportunitat de participar de manera plena en la vida social i així sentir-se que formen part. Millorar de forma integral les condicions de vida de les persones oferint-los igualtat d'oportunitats educatives, laborals i econòmiques que la resta de la societat.

Autonomia respecte a les administracions: no dependre (trencar amb el lligam) de les administracions. Haver assolit tal independència que no necessita els recursos d'aquests.

Satisfer necessitats socials de forma alternativa al mercat i a l'Estat: buscar altres models i estratègies de referència que no estiguin vinculades al mercat. Un exemple seria a través de l'ESS com una economia alternativa al sistema capitalista hegemònic. L'ESS, seguint la lògica *de Pam a Pam* segueix aquests principis: (i) priorització de la satisfacció de les necessitats per sobre del lucre, (ii) aposta per la propietat col·lectiva i la gestió democràtica, (iii) compromís amb la comunitat, la sostenibilitat ambiental i l'equitat de gènere, (iv) funcionament participatiu, (v) perspectiva transformadora de l'economia i la societat (Pam a Pam, s.d.).

Activació de nous subjectes polítics: l'individu es construeix a partir d'un procés de socialització fruit de la relació individu-societat tenint en compte el context que l'envolta i el qual l'individu és mostra com un subjecte actiu, ja que es va ajustant en funció de la realitat existent. Algunes de les característiques que defineixen ser un subjecte polític és reconèixer la responsabilitat que té davant la necessitat de transformar la realitat, la qual s'aconsegueix mitjançant l'acció organitzada i reflexionada. També s'interessa per transcendir de l'àmbit públic al col·lectiu (Psicología Crítica, 2006).

Enfortiment comunitari: fer més intensa la relació entre els agents implicats i amb l'entorn, a través de fomentar espais de trobada i de diàleg. Dotar de poder a la ciutadania. L'enfortiment comunitari també es vincula amb la idea de suport mutu, ja que descriu la cooperació, la reciprocitat i el treball en equip comportant un benefici mutu. Com més enfortida estigui una comunitat hi haurà més resistència, més estratègies i més capacitat per donar resposta.

ROLS ADMINISTRACIÓ	INDICADORS
Rol promotor	- Coproducció com una contribució a millorar la política pública - Administració: rol de lideratge i busca complicitat de la societat civil
Rol activador	- Administració vol activar ciutadania per buscar solucions conjuntes - Administració: pren la iniciativa d'articular xarxa d'actors - Treballar en condicions d'igualtat i horitzontalitat
Rol facilitador	- Societat civil: es mobilitza i pren iniciativa - Administració: facilitador de la iniciativa - Oferir recursos i capacitat normativa per garantir la viabilitat
Rol relacional	- Administració i ciutadania prenen la iniciativa per abordar problemática. - Buscar fórmules de col·laboració buscant benefici col·lectiu

10.3. Annex 3. Taula – model per codificar les entrevistes

CODIFICACIÓ			
1. Existència de coproducció en alguna de les següents fases	1.1.	Treball conjunt previ	
	1.2.	Codisseny	
	1.3.	Coparticipació	
	1.4.	Coavaluació	
2. Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat	2.1.	Responsabilització col·lectiva	
	2.2.	Impactar en les relacions de poder	
	2.3.	Transparència	
	2.4.	Decisions de mutu acord	
	2.5.	Compromís	
3. Empoderament i transformación social	3.1.	Canvis en la quotidianitat de les persones	
	3.2.	Regulació de la condició migratòria	
	3.3.	Autoorganització	
	3.4.	Lluita antiracista	
	3.5.	Inclusió	
	3.6.	Autonomia respecte a les administracions (a nivell col·lectiu com a nivell personal)	
4. Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora	4.1.	Satisfer necessitats socials de forma alternativa al mercat i a l'Estat (ex: ESS)	
	4.2.	Activació de nous subjectes polítics	
	4.3.	Enfortiment/recolzament comunitari	
5. Possibles rols de l'administració pública (amb previ acord)	5.1.	Rol promotor	
	5.2.	Rol activador	
	5.3.	Rol facilitador	
	5.4.	Rol relacional	

10.4. Annex 4. Codificació Alencop

CODIFICACIÓ ALENCOP [codi entrevista: EA1]		
1. Ha d'existir en alguna de les següents fases amb previ acord/consens	Treball conjunt previ	"Alencop tenía gente de 11 países diferentes y eso también es un reto. Esto crea una riqueza, pero también genera tensiones y más problemas de los que nos pensábamos. Juntar a 15 personas de origen diverso sin conocerse entre ellos previamente para impulsar un proyecto es difícil, sobre todo, a la hora de encontrar los puntos comunes" "El ayuntamiento, Barcelona Activa, las cooperativas Labcoop y Etcètera que se han dedicado a la formación de los socios y también a nivel de montar y acompañar el proyecto; IACTA que nos ayudó en relación a la parte jurídica del proyecto" "En ningún momento hemos decidido quien tenía que trabajar, cuanto teníamos que cobrar, en que barrios nos gustaría trabajar…" "También es importante el tiempo, no han tenido tiempo de formarnos y de transmitir bien la idea y poder escoger los perfiles de los socios pensando en el objetivo del proyecto. Podemos culpabilizar a la administración de mala gestión, pero nosotros también hemos jugado un papel importante en todo esto…"
	Codisseny	" Labcoop y Etcètera que se han dedicado a la formación de los socios y también a nivel de montar y acompañar el proyecto; IACTA que nos ayudó en relación a la parte jurídica del proyecto" " El ayuntamiento i Barcelona Activa diseñaban el proyecto a su manera…" " En ningún momento hemos decidido quien tenía que trabajar, cuanto teníamos que cobrar, en que barrios nos gustaría trabajar…" El segundo convenio lo han redactado sin nosotros" "Si el ayuntamiento te dice que a partir de 2017 Alencop tiene que generar mínimo cada mes 7000 euros, en que base tu te pones a pensar que podríamos generar cada mes este dinero sin conocer nuestra actividad. A nosotros cuando se nos presentó el proyecto dijimos que era muy difícil cumplir el objetivo económico." " todo era muy raro, no lo entiendo como se ha planteado así."
	Coparticipació	"A demás, los técnicos que contrataron des del ayuntamiento tampoco era lo que esperábamos, ya que pensábamos que podría aportar algo más o por lo menos formar a algunos de nosotros en estos aspectos más técnicos y así poder ir haciendo relieve y ser más autónomos" " teníamos que pasar por los técnicos, catalanes, y que nos ayudaran ellos, pero por nosotros mismos no era posible" "pero de una manera general ellos no se acercaban al proyecto para saber que está pasando exactamente. Mucha gente del ayuntamiento que impulsaron el proyecto no está cerca de nosotros, muchos no saben cómo estamos. Es muy difícil acceder al ayuntamiento como tal pero cuando hay reuniones, cuando hay campañas utilizan el proyecto a su favor sin mirar más allá, sin analizar adecuadamente la viabilidad del proyecto, sin saber si los socios que estaban dentro estaban llegando a los objetivos" "Los dos primeros años nos dedicamos a la recogida de ferralla gratuita, no nos generaba ningún ingreso... nosotros esto lo veíamos poco viable... El tercer año empezamos hacer recogida a 10 euros pero solo cuando recogíamos electrodomésticos pesantes sin ascensor para poder ganar un poco de dinero. Los dos primero años tampoco hacíamos mudanzas ni vaciados hasta al tercer año." " no teníamos derecho de hablar con los medios sin avisar el ayuntamiento" " Hay que ser honesto pero lo que tiene que hacer el ayuntamiento es estar más cerca de los proyectos"
	Coavaluació	"Claro, con la pandemia, nuestra actividad se ha parado totalmente porque no se podía realizar. Entonces no podíamos seguir trabajando y el Ayuntamiento ya con esto dijo que la cooperativa tenía que cerrar" " Será la parte más complicada de la disolución"

2. Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat	Responsabilització col·lectiva	"Esto a algunos socios les da igual, sabe que si se esfuerza menos igualmente ganara lo mismo que los demás y hace que no todos tuviéramos esta idea de iniciativa" "pero de una manera general ellos no se acercaban al proyecto para saber que ha está pasando exactamente. Mucha gente del ayuntamiento que impulsaron el proyecto no está cerca de nosotros, muchos no saben cómo estamos. Es muy difícil acceder al ayuntamiento como tal pero cuando hay reuniones, cuando hay campañas utilizan el proyecto a su favor sin mirar más allá, sin analizar adecuadamente la viabilidad del proyecto, sin saber si los socios que estaban dentro estaban llegando a los objetivos" " el ayuntamiento ha puesto mucho dinero en este proyecto, pero también tenía que verificar exactamente si este dinero que han puesto está llegando a los socios, ya que hemos estado algunos meses sin cobrar" "A demás, con todo esto del covid hemos estado meses sin cobrar ninguna ayuda ni tampoco el paro. .El ayuntamiento de BCN había pedido una ayuda al gobierno español para poder regularizarnos y ha hecho una regularización especial para nosotros, es decir, que esta regularización es únicamente para el proyecto de alencop que se ha creado por nada más, entonces no había posibilidad de trabajar por otra empresa, o si se acaba el proyecto que puedas cobrar el paro, y además, las ayudas que han dado el gobierno por el tema del covid nos la han rechazado. " "Si era una de las condiciones, pero para llegar a esto hemos tenido que estar ahí peleando un poco. Con todo esto del covid hemos tenido que hacer presión porque el Ayuntamiento de una manera general no quiere que Alencop se quedé en la calle por la imagen que dan…" " Hemos dicho al ayuntamiento si nos pueden ayudar y si los mismos pisos en que estamos ahora nos podemos quedar y pagamos tanto el alquiler como facturas, pero el ayuntamiento dice que son pisos sociales de entidades y que no pueden alquilarlo a particulares. Es el gran debate ahora mismo" "dentro de la administración hay conflictos que hacen que algunos proyectos como el nuestro que puede ser viable a grande plazo, pero por algunos conflictos que había dentro del ayuntamiento con el proyecto de Alencop hace que termine por sus tensiones."
	Impactar en les relacions de poder	"Yo que he ido a todas las reuniones de Alencop en ningún momento he hablado con el ayuntamiento directamente, siempre he hablado con Barcelona Activa. Hasta al momento de la disolución nunca hemos podido" "Quien pone dinero manda y era así. Era cooperativa de nombre, pero la gestión no era cooperativista." " toda la iniciativa venia del ayuntamiento" "Tú no puedes pedir responsabilidades a los técnicos ni reclamar nada, ya que no dependen de ti, tú no sabes las cláusulas de su contrato, ya que lo han gestionado directamente con Barcelona Activa y no con los socios. Entonces los técnicos no nos miraban a nosotros como la directiva de la cooperativa sino a Barcelona Activa" " Otra idea sería que el ayuntamiento haga de intermediario con las inmobiliarias y nos acompañe en este proceso" " Es por esto que los proyectos no tienen que ser por fines políticos"
	Transparència	"no había un jefe, todos éramos responsables y hacíamos asambleas. Buscamos que no hubiera la figura de un jefe entre nosotros, era mucho más cooperativismo. Funcionábamos en comisiones y cada socio tenía que estar en alguna comisión" " Teníamos más confianza con los primeros técnicos que con los de después. Yo no sé por qué lo hicieron porque no nos preguntaban casi nada…" "En ningún momento nos pasaron este convenio. El segundo convenio lo han redactado sin nosotros, nos lo han presentado para poder dar nuestra idea, pero de una forma consensuada no era ya que lo han hecho los técnicos del ayuntamiento con Barcelona activa poniendo los objetivos que ellos han pensado, desde su punto de vista, sin tener la idea real porque la realidad era otra cosa" " no quieren que se sepa lo que ha pasado." " no teníamos derecho de hablar con los medios sin avisar el ayuntamiento ya que tenían miedo si dábamos alguna información…había mucho dinero en medio. Si alguien nos quería hacer una entrevista, antes tenían que hablar con Barcelona Activa y des de ahí hacían como un guion de lo que teníamos que decir o si más no que en algunos aspectos técnicos nos decían que mejor no entrar."

	Decisions de mutu acord	" hacíamos asambleas" "Teníamos más confianza con los primeros técnicos que con los de después. Yo no sé por qué lo hicieron porque no nos preguntaban casi nada…" "Llaman la democracia, dentro de la cooperativa no había. Algunas decisiones sí que podíamos tomar, pero la mayoría venían definidas por el ayuntamiento, es decir, el jefe que mandaba a Alencop era el ayuntamiento y Barcelona Activa. Nosotros de una manera general, hacíamos asamblea, pero la decisión venia del ayuntamiento. Quien pone dinero manda y era así. Era cooperativa de nombre, pero la gestión no era cooperativista." ". A nosotros cuando se nos presentó el proyecto dijimos que era muy difícil cumplir el objetivo económico" "Se han montado los convenios sin poder dialogar con nosotros, ya que nosotros somo quien conocemos toda esta realidad, no los técnicos ni Barcelona activa." "Además, la decisión de echar a algunos compañeros si que era nuestra…esto sí…nosotros no contribuimos al hecho de contratar a los socios y cómo quieres que entonces yo eche algún compañero si no se ni como ha llegado…es injusto. No lo hicimos. Intentamos seguir adelante"
	Compromís	"era muchísimo más difícil y cada año teníamos que aportar una parte económicamente para que el ayuntamiento siga poniendo la subvención porque si nosotros no llegábamos a un objetivo el ayuntamiento no ponía la subvención" " todo lo que nos pedían y así ganar un poco de dinero." "Dentro del convenio había cosas que eran difíciles de cumplir, no solo la parte económica sino también la parte que querían hacer del proyecto, un proyecto de inserción" "La idea era trabajar mano a mano con un técnico para después al cabo de un tiempo hacer el relieve, pero no se ha hecho" "El ayuntamiento nos dijo que el proyecto no puede seguir con la misma cantidad de personas y a nosotros tomar una decisión de echar a un compañero sin asegurarlo una alternativa laboral nos parecía muy mal. El ayuntamiento nos dijo que para seguir con el proyecto la cooperativa se tenía que quedar entre 9-11 socios sino no hay manera de poner otra vez la subvención" "Nosotros como responsables del equipo rector solo podemos decir que el ayuntamiento busque alternativas. Yo no tengo ningún poder en la decisión del tema de los pisos." "Hay que ser honesto, pero lo que tiene que hacer el ayuntamiento es estar más cerca de los proyectos porque igual que tu utilizas los proyectos para algunos fines políticos pero esos proyectos están ayudando a mucha gente, y no solo a los socios, sino también a les personas mayores, por ejemplo. Estamos ayudando mucho a la ciudadanía a nivel de reciclaje y reutilización"
3. Empoderament i transformación social	Canvis en la quotidianitat de les persones	"La primera, era encontrar un lugar donde vivir, la vivienda; la segunda era la alimentación donde teníamos como una moneda social y podíamos comprar en negocios concretos de la zona del Besós; y, la tercera, era el tema del trabajo digno en tanto que la gente podía recibir trabajo y regularizar sus papeles a través del contrato. Eso era lo básico" " todo lo que nos pedían y así ganar un poco de dinero." "La vivienda, aportamos una parte, pero era la parte más difícil. Cada socio aportábamos 157 euros mensuales, si no me equivoco, en tema de vivienda, pero no podían pagar los gastos, la parte del alquilar, igual vivíamos siempre juntos (dos o tres personas depende del piso). La parte económica del proyecto era difícil realmente, hasta nos bajamos un poco el salario pero no soluciono demasiado" "Han podido hacer que los socios puedan trabajar en otro sitio. Yo por ejemplo estoy trabajando en Andròmines. Otros están en Solidança, en planes de ocupación o haciendo formaciones de trabajo, o con pequeñas asociaciones que tienen contacto con ayuntamiento han podido coger a alguno también y hacer contrato de 6 meses o 1 año." "El 90% de los socios siguen viviendo en la vivienda que proporciono el ayuntamiento" "¿Porque si no viven en los pisos que ofreció ayuntamiento en un inicio y se les acaba el contrato del trabajo, donde vivirán? Todo son incógnitas y no hay garantías. La disolución yo creo que será de cada socio y no tanto a nivel general." "De una manera honesta nos ayudado, porque la situación que estuvimos antes y la que estamos ahora es mejor"
	Regulació de la condició migratòria	"era difícil juntarlos para hacer algo común fuera de algunas cosas técnicas ya que somos inmigrantes y alguna ya están regularizados pero algunos aun estaban en proceso por lo tanto algunos aspectos técnicos no podíamos hacer"

		“Creo que de los 30, había 5 o 6 que ya tenían papeles antes de empezar. Todos tienen papeles ahora mismo. Lo grande positivo es que se ha regularizado a toda la gente que ha participado en Alencop, hasta lo que se han ido creo que no han perdido sus papeles. Todos estamos en situación legal de momento. Gracias a dios que podemos decir que Alencop ha cumplido con el objetivo de regularizar a todos los socios.” “Montar un proyecto que a largo tiempo puede generar ingresos no puedes hacerlo con un inmigrante, ya que la filosofía de vida de muchos inmigrantes es que ha venido aquí para ayudar a su familia y no puede esperar tanto a ingresar dinero. Si yo tengo la voluntad de crear un proyecto como este primero intentare que no todos los socios sean inmigrantes porque la mayoría de los inmigrantes necesitan ingresos rápidos y también es más enriquecedor. La presión administrativa también es muy grande, muchos de los socios de Alencop han venido solo con la idea de regularizarse y no tanto por creer en el proyecto y no se preocupaban tanto por si el proyecto era viable o no” “También se tiene que pensar en clave de que las cooperativas pueden ser claves para regularizar i dar trabajo a inmigrantes. Lo suyo seria pedir que toda la gente que aún sigue a la calle sin papeles pueda tener lo que hemos podido conseguir y adquirir nosotros y que puedan salir de su situación”
	Autoorganització	“ que hacer o dejar de hacer y ahora te encuentras en un trabajo donde tu eres el responsable y todo lo que ganas depende de ti y que hay una igualdad a nivel de condiciones laborales. Esto a algunos socios les da igual, sabe que si se esfuerza menos igualmente ganara lo mismo que los demás y hace que no todos tuviéramos esta idea de iniciativa, autonomía, de buscar recursos y soluciones” “. Pero al final nosotros hemos ido buscando alternativas porque sabíamos que si no poníamos de nuestra parte el daño será para nosotros.” “ No nos enseñaban casi nada, hemos empezado a aprender con lo poco que teníamos y sabíamos” “Si no hubiera habido el covid hubiéramos pensado otro tipo de presión para poder pedir cambios en la cooperativa, pero con el estado de alarma no había posibilidad de hacer estas presiones” “ Pero bueno de momento como no echaran a nadie de los pisos por tema del covid, aguantamos y resistimos.”
	Lluita antiracista	“Lo que sí hemos visto es con el tema de la vivienda, hemos tenido muchos problemas con el tema de los pisos por ser de color, por ser inmigrante. Hay mucho racismo inmobiliario. Es muy difícil alquilar un piso por el hecho de ser inmigrante aun que presentemos los diferentes documentos que nos pidan” “Pero de una manera general, no nos podemos quejar con la reacción de la ciudadanía.” “el ayuntamiento de Barcelona, ha creado el proyecto por interés político, pero quería utilizar estos proyectos, sea Diomcoop o Alencop, para dar otra imagen del ayuntamiento, para que puedan decir que han dado trabajo a los inmigrantes” “ y es muy difícil porque, como te decía, el tema del alquiler aquí en Barcelona para los inmigrantes es muy difícil”
	Inclusió	“surgió la idea de buscar a toda esta gente, la cual estaba sin papeles, sin trabajo y sin lugar donde dormir, una manera para poder darles trabajo y un lugar donde vivir” “Han podido hacer que los socios puedan trabajar en otro sitio” “De una manera honesta nos ayudado, porque la situación que estuvimos antes y la que estamos ahora es mejor” “A nivel formativo, de lengua, de habilidades nos ha aportado. Aunque existan problemáticas y haya cosas que no me gustan es verdad que tengo que decir que la parte positiva es más grande que la negativa. Hay una parte personal y de integración y nos ha facilitado herramientas y aprendizajes. Se ha intentado, pero no ha funcionado”
	Autonomia respecte a les administracions (a nivell col·lectiu com a nivell personal)	“ no teníamos medios para crear una cooperativa y necesitamos medios/recursos y que el ayuntamiento ponga una parte al menos” “era muchísimo más difícil y cada año teníamos que aportar una parte económicamente para que el ayuntamiento siga poniendo la subvención porque si nosotros no llegábamos a un objetivo el ayuntamiento no ponía la subvención” “ Algunas decisiones sí que podíamos tomar, pero la mayoría venían definidas por el ayuntamiento”

		"tú eres técnico, eres mi técnica de gestión de negocios tu tendrías que enseñarme una gran parte de tu trabajo para que el día de mañana pueda hacerlo yo solo pero claro si tú me lo enseñas tú tienes más posibilidad de perder tu trabajo porque los técnicos eran trabajadores, es decir, había este conflicto que, de una manera general" "Una de los objetivos que ponía en el convenio era empoderar a los socios…eso no es así…yo creo que solo se ha empoderado una persona en todo el colectivo la cual llevaba la parte administrativa… " "La idea era que a partir del 2017 los técnicos reduzcan su horario o se vayan. La idea era que nos formaran de manera directa a cada uno según el interés i especialidad de cada socio y que nos hicieran un traspaso para después poder hacer estas tareas solos. De manera general, solo lo ha hecho uno. La idea era trabajar mano a mano con un técnico para después al cabo de un tiempo hacer el relieve, pero no se ha hecho" "Muchos socios tienen contrato de un año, y si después pierden el trabajo será también difícil para poder pagar el piso. Eso da miedo" "Una cooperativa si no es independiente ni autónoma no puede ser cooperativa, a todos los niveles."
4. Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora	Satisfer necessitats socials de forma alternativa al mercat i a l'Estat (ex: ESS)	"Muchos de nosotros no sabíamos lo que era una cooperativa y también hacía falta transmitir bien la idea de trabajar, pero con una idea/interés común y trabajar en una misma dirección, pero esto es difícil, ya que esto a veces chocaba con los intereses particulares de cada persona" "Teníamos todos los mismos salarios, teníamos una igualdad en todos los aspectos, no había un jefe, todos éramos responsables y hacíamos asambleas. Buscamos que no hubiera la figura de un jefe entre nosotros, era mucho más cooperativismo. Funcionábamos en comisiones y cada socio tenía que estar en alguna comisión, si no me equivoco teníamos 5 comisiones, de las cuales una persona de cada comisión era miembro del equipo rector" "Normalmente Alencoop como Diomcoop son falsas cooperativas que el ayuntamiento utiliza para poder llegar a unos fines políticos porque nosotros con el tiempo que hemos pasado hemos hecho alguna formación en relación a la gestión interna de las cooperativas o lo que llaman la democracia, dentro de la cooperativa no había" "Hay mucha competencia en todo esto… como podían pedir a una cooperativa de iniciativa social pagar el 21% de IVA y cuando miramos otra empresa social como Andròmines o Solidança que pagan el 10% de IVA…Trabajamos para los impuestos…" " en relación a la gestión interna a nivel de falso cooperativa, a nivel que no hay democracia interna," " Lo que tienen que hacer son pisos sociales." " Una cooperativa si no es independiente ni autónoma no puede ser cooperativa, a todos los niveles." "Había un poco de individualismo i egoísmo y en un proyecto como este no puede ser así. Sería bueno hacer cooperativas mixtas con gente inmigrante sin papeles y gente que no, así no se ocupa todo el tiempo en tema papeleo y hay más integración" "En un proyecto como este creo que es importante que la gente sepa, confié y quiera colaborar en el proyecto, sino las implicaciones de cada uno son diferentes y genera tensiones y tampoco puedes forzar a alguien a que tenga interés. Creo que la cultura africana no está acostumbrada a ser autónomo, sino más bien a obedecer y hacer lo que le mandan. Somos muy trabajadores, pero no tenemos mucho la cultura de trabajar por tu cuenta." "La economía social solidaria es una alternativa muy buena i viable, los gobiernos tienen que intentar apoyar a todos los niveles. Tendría que existir una economía social i solidaria focalizada en inmigrantes porque no tenemos los mismos problemas. Si se monta una ESS la parte de inmigración no tiene el mismo problema que una persona residente de aquí" "También se tiene que pensar en clave de que las cooperativas pueden ser claves para regularizar i dar trabajo a inmigrantes. Lo suyo seria pedir que toda la gente que aún sigue a la calle sin papeles pueda tener lo que hemos podido conseguir y adquirir nosotros y que puedan salir de su situación"
	Activació de nous subjectes polítics	"Hay una parte personal y de integración y nos ha facilitado herramientas y aprendizajes. Se ha intentado, pero no ha funcionado. Es experiencia" "En un proyecto como este creo que es importante que la gente sepa, confié y quiera colaborar en el proyecto, sino las implicaciones de cada uno son diferentes y genera tensiones y tampoco puedes forzar a alguien a que tenga interés"

	Enfortiment/recolzament comunitari	"el primer año con la suerte que hemos tenido que hemos firmado contrato con los productores de los RAEE[61], que con ellos hacíamos una campaña de sensibilización sobre recogida y reutilización, y nos pagaba bastante dinero" "la gente de Barcelona lo valora muy positivamente porque ayudábamos de una manera clara y sostenible." "Diomcoop nace de la experiencia nuestra, pero con personas que hacían venta ambulante en las calles. De una manera o otra, los errores que han hecho con Alencop lo han cambiado y mejorado." "Con TopManta hemos tenido poco contacto porque la gestión es diferente a Alencop o Diomcoop. Topmanta se ha montado con su propio dinero, ellos buscan su propio convenio, ellos buscan sus subvenciones…En mi opinión, Topmanta es realmente una cooperativa a diferencia de Diomcoop o Alencop. Topmanta tiene más apoyo de la ciudadanía i de la red de cooperativas porque son una cooperativa de verdad, se han creado ellos mismos"
5. Possibles rols de l'administració pública (amb previ acord)	Rol promotor	" surgió la idea de buscar a toda esta gente, la cual estaba sin papeles, sin trabajo y sin lugar donde dormir, una manera para poder darles trabajo y un lugar donde vivir. Una vez producido el desalojamiento, como éramos mucha gente, el ayuntamiento prometió que buscarían alguna alternativa y dar trabajo a alguna gente. El ayuntamiento de Barcelona con el apoyo de algunas asociaciones de vecinos, sobre todo la asociación de Poble Nou, tienen la iniciativa de poder crear una cooperativa de recogida de ferralla a domicilio. De este modo, hemos llegado a crear esta cooperativa". "ya que nosotros no teníamos medios para crear una cooperativa y necesitamos medios/recursos y que el ayuntamiento ponga una parte al menos y apoyé este proyecto que era una parte más económica i técnica" "Quien pone dinero manda y era así. Era cooperativa de nombre, pero la gestión no era cooperativista." "De una manera general, algunas reuniones que hemos hecho juntos se han podido ver que tenían los mismos problemas que nosotros en relación a la gestión interna a nivel de falso cooperativa, a nivel que no hay democracia interna, a nivel que ellos no podías tomar todas las decisiones, que todo viene de Barcelona activa y del ayuntamiento, pero han tenido suerte porque sin embargo han podido corregir algunos errores." "Las ideas son muy buenas y aportan, pero la administración tiene que dejar de utilizar estos proyectos por fines políticos porque al final los políticos se van y cambian…"
	Rol activador	
	Rol facilitador	
	Rol relacional	

[61] RAEE: Residuos de los Aparatos Eléctricos y Electrónicos

10.5. Annex 5. Codificació Diomcoop

CODIFICACIÓ DIOMCOOP **[codi entrevista: ED1]**		
1. Ha d'existir en alguna de les següents fases amb previ acord/consens	Treball conjunt previ	"Este proyecto nació des de un diagnostico que hizo el ayuntamiento de BCN" "En ese momento nos encargaron desde Procoop con Labcop, cooperativa Geri, Cooperativa Ronda y con Iacta de poner en marcha la cooperativa Diomcoop" " No, nosotros mismos. Al inició del proyecto éramos Procoop i Iacta, colectivo ronda i geri. Yo con otra compañera hicimos la selección. "
	Codisseny	"En un principio teníamos claro que teníamos que articular un trabajo digno" " También teníamos claro lo de la vivienda, lo de la inclusión y el cambio de mirada. Por eso des del inicio teníamos claro los objetivos" " Nosotros habíamos empezado diciendo: "vamos hacer lo que sabemos hacer" "Al inicio estábamos con IACTA que es una cooperativa de abogados. También con el colectivo RONDA. También la mesa de entidades donde las personas también eran usuarias. O sea, ha sido una planificación de todas las entidades de la ciudad que acompañaban a los socios/as y también gente de cooperativas que sabían de viabilidad económica, de extranjería, de poner en marcha estos proyectos"
	Coparticipació	"Nosotros en un primer momento contábamos con la subvención del ayuntamiento hasta el febrero del 2022 y esto nos permitió poner en marcha todo lo que ves aquí. Hemos ido dialogando con la administración, ahora estamos dialogando con la Generalitat porque somos empresa de inserción que nos permite regularizar a más gente" "El inicio estábamos con IACTA que es una cooperativa de abogados. También con el colectivo RONDA. También la mesa de entidades donde las personas también eran usuarias. O sea, ha sido una planificación de todas las entidades de la ciudad que acompañaban a los socios/as y también gente de cooperativas que sabían de viabilidad económica, de extranjería, de poner en marcha estos proyectos" "y siempre hemos ido reformulando" "Trabajamos con Barcelona Activa dentro del comisionado de economía social i solidaria. Siempre tenemos reuniones mensuales con Barcelona Activa para ver en que momento estamos en relación a la viabilidad. En todo esto estamos trabajando. Tenemos una relación muy estrecha. Barcelona Activa es un servicio externalizado que es quien nos subvenciona y son la gente que están al tanto de todo lo que hacemos"
	Coavaluació	"eNos dimos cuenta que la venta no funcionaba y esto nos abrió paso a reflexionar sobre que queríamos hacer. Entonces, el grupo mismo decía: yo sé cocinar, yo sé logística, yo sé de moda… Esto nos permitió después de la reflexión del año 2017 a pasar de una actividad a cinco actividades"
2. Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat	Responsabilització col·lectiva	" Sí, nosotros tenemos un convenio con el ayuntamiento y con otras entidades también." "Además, ha habido un diálogo igualitario, desde el respeto y esto es muy importante y siempre hemos ido reformulando"
	Impactar en les relacions de poder	"articular una red comunitaria, ya que somos una herramienta comunitaria para responder a problemas colectivos" " Una relación normal y corriente" "ha habido un diálogo igualitario" " Era acompañarnos en todas las necesidades que teníamos. Espacios de cómo conseguir la licencia, de como apuntarnos a cursos, todo esto hemos ido trabajando. Piensa que dentro de nosotros a parte de los socios hay un equipo técnico que lo que hacemos es acompañar. Yo no soy socio, yo soy trabajador. Nos tocaba buscar los mecanismos, las herramientas con la parte administrativa, la parte de modelo de negocio, la parte de cohesión comunitaria y todo lo que implica llevar un negocio. Esto es un sueldo que pagaba el ayuntamiento dentro de la cooperativa." "Con la administración, hemos sido firmes diciendo y enseñando que vale la pena apostar por más proyectos por lo que hemos vivido porque no ha sido fácil. O sea, una subvención para estos proyectos no es fácil porque hay grupos políticos que se oponen a esto lo cual es una demostración que es posible. Yo creo que la administración lo están entendiendo, pero sería mejor hacerles la pregunta a ellos"

	Transparència	“ A la hora de hacer la selección es lo que hicimos: era boca-oreja y difundir en entidades de la ciudad porque el ayuntamiento no quería efecto llamada” “ Y este convenio con el ayuntamiento fue consensuado con el ayuntamiento por las dos partes? Claro, claro” “Dar un sueldo digno tanto al que levanta la silla como el que planta enfrente del ordenador. Y esto se ha decidido entre todos”
	Decisions de mutu acord	“todo esto lo escogimos de manera asamblearia.” “ Y este convenio con el ayuntamiento fue consensuado con el ayuntamiento por las dos partes? Claro, claro” “Además, ha habido un diálogo igualitario, desde el respeto y esto es muy importante y siempre hemos ido reformulando” “De cada actividad tenemos una comisión. En cada comisión trabajamos de manera más autónoma y después hay la asamblea general donde se decide todo más el consejo rector que tiene una visión más global. · “Y esto se ha decido entre todos.”
	Compromís	“ administración va muy lenta a la hora de pagar” “ Dar un sueldo digno tanto al que levanta la silla como el que planta enfrente del ordenador.”
3. Empoderament i transformación social	Canvis en la quotidianitat de les persones	“acoger al grupo promotor, cohesionar el grupo -gente sin papeles que llevan entre 6 y 10 años- y llevar a cabo lo que es la creación de Diomcoop” “ generar un puesto de trabajo, una ocupación digna para poder tener un sueldo digno.” “ estamos hablando de formarse mejor y de todo lo que implica estar viviendo en una sociedad con derechos y deberes.” “ articular una red comunitaria” “ Lo que se reclama son oportunidades como lo que pide la misma sociedad de acogida.”
	Regulació de la condició migratòria	“ha podido regularizar a unas 19 personas y ha podido dar trabajo a gente sin papeles en temporadas altas en ciertas actividades que luego explicaré. “ “Yo creo que estamos llegando a 20 regularizaciones” “Ahora mismo hay 3 personas en proceso de regularización.” “Nuestra razón de ser es regularizar a gente, este reto seria regularizar a toda la gente que está haciendo venta ambulante lo cual no será para mañana”
	Autoorganització	“ articular una red comunitaria, ya que somos una herramienta comunitaria para responder a problemas colectivos” “No olvidemos que ha habido una autoorganización que era top manta, que los propios vendedores ambulantes han llegado a tener su propio sindicato presionando la administración, presionando la sociedad de acogida diciendo: “Aquí estamos, pero no tenemos papeles por lo cual nuestra única alternativa es la venda ambulante”. Esta presión de top manta con parte de la sociedad civil ha hecho que nos encontremos donde estamos ahora; lo cual va muy de la mano y son gente de África negra”
	Lluita antiracista	“ generar el cambio de la mirada, generar la lucha contra el racismo y generar todo lo que sería la inclusión con derechos y deberes.” “ Es la mejor fórmula porque la creación de Diomcoop porque si fueran planes de ocupación que hacían el ayuntamiento en su momento no hubiéramos podido regularizar a 15-16-17 personas” “ La última pata del proyecto es la sensibilización o la quinta actividad es la sensibilización, el cambio de la mirada. Esto nos llevó a crear el documental DIOM, nos lleva a hacer difusión a entidades, universidades” “Vivir en una sociedad, no necesitamos ni paternalismo ni asistencialismo. No hace falta decir: “los pobres inmigrantes”. Tenemos que romper con este discurso. Lo que necesitamos son herramientas que permitan a todo el mundo escoger el camino que quieres desde el respeto mutuo. “ “ La ciudadanía en sí no es problema, el problema son los medios de comunicación, ya que son espacios donde se habla del otro sin que este otro tenga derechos a opinar.” “ Yo no puedo decir que la ciudadanía sea gente racista y no queremos adoptar un papel de víctimas. Lo que queremos es tener la oportunidad para explicar quiénes somos.”
	Inclusió	“hacer una cobertura de las necesidades básicas de cada persona en temas de formación, orientación e inclusión social y en tema de conocer el entorno.”

		" Otro debate es el reconocimiento de las experiencias previas y el reconocimiento del otro y la otra como igual. Este debate se tendría que tener." "Poner las herramientas para que sea una acogida real. Todo el mundo convivimos y eso nos ayudaría a llegar a la cohesión social y a la convivencia pacífica porque estas etiquetas/ estigmas que persiguen a la persona no le ayuda a vivir con derechos y deberes, sino todo al contrario a convivir con la exclusión social."
	Autonomia respecte a les administracions (a nivell col·lectiu com a nivell personal)	"Nosotros en un primer momento contábamos con la subvención del ayuntamiento hasta el febrero del 2022" " No dependemos solo de la administración, nosotros tenemos ingresos propios con las actividades que decía. Es un "fifty-fifty". Y ahora la Generalitat que acaba de entrar porque queremos ser empresa de inserción y nos pagaran dos técnicos: un técnico de producción y un técnico de inserción/acompañamiento." " Es lo que te decía, no es paternalismo ni asistencialismo. La gente no es tonta. La gente necesita herramientas. O sea, aquí nadie empodera a nadie; así de claro. No estamos hablando de superiores que empoderan a otros. Lo que se reclama son oportunidades como lo que pide la misma sociedad de acogida. Hay que entenderlo como un diálogo igualitario poniendo las herramientas y con estas herramientas la gente ha ido demostrando sus capacidades. ·
4. Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora	Satisfer necessitats socials de forma alternativa al mercat i a l'Estat (ex: ESS)	"Hicieron este diagnóstico y afirmaron que esto es un problema colectivo y deberían aportar soluciones colectivas" "somos una cooperativa de iniciativa social que estamos dentro de la economía social i solidaria. La administración es quien ha cogido este proyecto, pero dentro de este, el comisionado de economía social i solidaria." " Nosotras hasta hemos querido añadir dentro de estos principios, la cultura y la paz porque son valores que compartimos con la sociedad. Aquí estamos intentando luchar contra los prejuicios" " Aquí trabajamos des de la cultura de la paz. Trabajamos con valores como: la paz, ayuda mutua, respeto, y trabajar para el desarrollo de donde estamos viviendo, pero sin olvidar de dónde venimos." "Es la mejor fórmula porque la creación de Diomcoop porque si fueran planes de ocupación que hacían el ayuntamiento en su momento no hubiéramos podido regularizar a 15-16-17 personas, lo cual la creación de "Diomcoop como empresa nos permitió regularizar a un grupo. Dentro de la economía social i solidaria también otra manera de vivir es el cooperativismo; es otra manera de cohesionar y es otra manera de contaminar el capitalismo. Son otras formas de debatir, otras formas de hacer asamblea, poder llevar el negocio a través de comisiones. Generar un negocio sin olvidar de dónde venimos, el mundo social" " Lo cual gracias a la afiliación con la economía social y solidaria nos permitió llevar a cabo el despliegue del proyecto" "Yo creo que sí. La administración cree que debería haber, no solamente Diomcoop, sino que dentro de la economía social i solidaria una manera de salida para que haya más cohesión social y la gente vea otras fórmulas de vivir sin acumular riqueza" " Se tendría que hacer muchas cooperativas como estas para que puedan regularizar a más gente porque aquí tenemos un límite. Hace falta replicabilidad." " Aquí entra los valores del cooperativismo: ayuda mutua, compartir todo lo que tenemos." " Son 6 dimensiones y en cada dimensión vemos cómo podemos encajar dentro de la ESS aportando las necesidades y las mejores respuestas en el momento" " Es una obligación intercooperar"
	Activació de nous subjectes polítics	" articular una red comunitaria" " Las personas ya formadas se tendrían que colocar en el mercado para que así puedan entrar más gente, poder regularizar y hacer el camino de la inserción. La idea es que haya movimiento."
	Enfortiment/recolzament comunitari	"que han aprendido mucho de Alencop, la cooperativa hermana la cual nos llevó a la creación de la cooperativa" " hemos creado alianzas con otras entidades de la ciudad." ", ha sido una planificación de todas las entidades de la ciudad que acompañaban a los socios/as" " Lo cual gracias a la afiliación con la economía social y solidaria nos permitió llevar a cabo el despliegue del proyecto" " Hemos visitado más de 186 entidades. En cada entidad hemos explicado el proyecto y fomentar el cambio de mirada y para buscar alianzas." "Hemos ido buscando alianzas con todas las entidades y hemos colaborado con Alencop o Top manta. Al final es un "win-win" (ganan – ganamos). " "Queremos que la gente solidarice con este proyecto y contrato a nuestros servicios porque cree en nosotros"
	Rol promotor	

5. Possibles rols de l'administració pública (amb previ acord)	Rol activador	"I quien ha encargado este trabajo es la administración, el gobierno de Ada Colau"
	Rol facilitador	
	Rol relacional	" A la hora de hacer la selección es lo que hicimos: era boca-oreja y difundir en entidades de la ciudad porque el ayuntamiento no quería efecto llamada" " No, nosotros mismos. Al inició del proyecto éramos Procoop i Iacta, colectivo ronda i geri. Yo con otra compañera hicimos la selección" "Trabajamos con Barcelona Activa dentro del comisionado de economía social i solidaria. Siempre tenemos reuniones mensuales con Barcelona Activa para ver en qué momento estamos en relación a la viabilidad. ç. Tenemos una relación muy estrecha. Barcelona Activa es un servicio externalizado que es quien nos subvenciona y son la gente que están al tanto de todo lo que hacemos" " importante coproducir, reformular, ver donde no va bien, donde mejorar porque el papel lo aguanta todo y la realidad es otra. Yo creo, personalmente, que coproducir entre administración y las entidades es la mejor fórmula para que funcionen estos tipos de proyectos desde el diálogo igualitario, que no son fáciles desde luego"

10.6. Annex 6. Codificació Sindicat Popular de Venedors Ambulants

CODIFICACIÓ SINDICAT POPULAR DE VENEDORS AMBULANTS DE BARCELONA **[codi entrevista: ES1]**		
1. Ha d'existir en alguna de les següents fases amb previ acord/consens	Treball conjunt previ	
	Codisseny	
	Coparticipació	
	Coavaluació	
2. Treball unificat i col·laboratiu en condicions d'igualtat	Responsabilització col·lectiva	
	Impactar en les relacions de poder	"Trabajamos para hacer presión a las instituciones para que dejen de ser cómplices de esta situación y trabajen en políticas para paliarlo" "En estos años hemos percibido un cambio en cuanto en un principio las administraciones ignoraban nuestra iniciativa y posteriormente fueron mostrando su interés, el ayuntamiento ha llegado a crear otros proyectos similares como Diomcoop, en parte gracias al trabajo que previamente se hizo para visualizar nuestra lucha y nuestras reivindicaciones"
	Transparència	
	Decisions de mutu acord	"Nos organizamos de forma asamblearia" "la toma de decisiones se hace de una forma asamblearia"
	Compromís	
3. Empoderament i transformación social	Canvis en la quotidianitat de les persones	"Si, hemos conseguido regularizar directamente a varios compañeros mediante contratos detrabajo y hemos acompañado a muchos más en sus trámites" "Si, porque a pesar de las dificultades estamos consiguiendo el objetivo de mejorar la situaciónde muchas personas"
	Regulació de la condició migratòria	"Hemos conseguido regularizar a compañeros" "esta es nuestra principal manera de conseguir regularizar a compañeros y conseguir los recursos que se revierten en el propio proyecto"
	Autoorganització	"vimos necesario organizarnos para defender los derechos de los manteros. Esto fue en 2015. Un grupo de vendedores y ex vendedores ambulantes iniciamos el colectivo apoyándonos en algunos otros colectivos aliados como Tras la Manta y Espacio del Inmigrante" "Hemos creado un taller de costura, creado la marca Top Manta y la tienda en los que trabajan varios compañeros, y hemos acompañado a mucha gente en las gestiones para regularizarse." "Cualquier actividad para nosotros es más costosa, provoca un rechazo de gran parte de la sociedad, que solo a través de la organización colectiva se puede superar" "Somos un colectivo autoorganizado y autogestionado" "Si, el sindicato es un ejemplo claro de empoderamiento y de lucha organizada. Es un proyectode transformación social que se ha gestado de manera autoorganizada y autónoma ante unasituación de injusticia social a la que las administraciones no prestaban atención"
	Lluita antiracista	"El objetivo principal es la defensa de derechos de los manteros y establecer una red de ayuda y acompañamiento a inmigrantes para regularizar su situación, así como denunciar el racismo social y especialmente institucional que mantiene a parte de la población en esta situación irregular que no permite que desarrollen su vida de forma digna." "La propia creación del sindicato se debe a las desigualdades que sufrimos por el hecho de ser inmigrantes."
	Inclusió	"Vendedores ambulantes e inmigrantes, así como toda persona que sufre una situación de precariedad, vulnerabilidad y criminalización principalmente generada por la ley de extranjería" "combatir la soledad y la sensación de desamparo que vivimos muchos inmigrantes" "satisfacción de necesidades de colectivos vulnerables"

	Autonomia respecte a les administracions (a nivell col·lectiu com a nivell personal)	"Somos un colectivo autoorganizado y autogestionado. El sindicato podemos decir que no tiene relación con el Ayuntamiento." "Desde nuestra creación supimos que no íbamos a contar con el apoyo de la administración, tampoco lo buscamos, no queremos ser tutelados" "se ha gestado de manera autoorganizada y autónoma ante unasituación de injusticia social a la que las administraciones no prestaban atención" "Nuestro proyecto no surgió por iniciativa de la administración y está desvinculado de ésta."
4. Voluntat de donar resposta col·lectiva a problemes col·lectius de forma innovadora	Satisfer necessitats socials de forma alternativa al mercat i a l'Estat (ex: ESS)	"Inicialmente sindicato y después nos hemos hecho cooperativa" "Las actividades del sindicato están totalmente vinculadas a estos principios. Nuestros objetivos no son lucrativos sino de satisfacción de necesidades de colectivos vulnerables, la toma de decisiones se hace de una forma asamblearia, siempre manteniendo una perspectiva de géneroy de transformación social" "Desde nuestra creación supimos que no íbamos a contar con el apoyo de la administración, tampoco lo buscamos, no queremos ser tutelados" "Creamos la marca top manta y tenemos la tienda física y online que vende los productos que se confeccionan en nuestros talleres, esta es nuestra principal manera de conseguir regularizar a compañeros y conseguir los recursos que se revierten en el propio proyecto"
	Activació de nous subjectes polítics	"Nuestra iniciativa ha permitido visualizar un problema social que se vivía de una forma individual y era ignorado, gracias al trabajo que hemos estado haciendo hemos denunciado la situación deinjusticia que estamos viviendo, la criminalización de nuestro colectivo y los inmigrantes en general."
	Enfortiment/recolzament comunitari	"apoyándonos en algunos otros colectivos aliados como Tras la Manta y Espacio del Inmigrante" "Hemos contado con el apoyo de muchos colectivos aliados con quiénes compartimos objetivos" "El apoyo de la sociedad ha ido creciendo y eso nos ayuda a sentirnos arropados" "No tenemos ningún tipo de controversia con los compañeros de Diomcoop o Alencoop. Son un proyecto amigo, pero son proyectos diferentes al nuestro, que se formaron y se gestionan de manera distinta"
5. Possibles rols de l'administració pública (amb previ acord)	Rol promotor	
	Rol activador	
	Rol facilitador	
	Rol relacional	

10.7. Annex 9. Respostes qüestionari

Qüestionari Alencop [**codi: QA1-Rx**]

Nivel de coproducción

Este formulario esta hecho para poder sacar conclusiones más concretas y precisas en relación al nivel de coproducción (relación con la administración) de cada colectivo analizado y poder triangular la información extraída. MUCHAS GRACIAS POR COLABORAR EN MI INVESTIGACIÓN DEL TRABAJO FINAL DE MÁSTER. MIS SINCEROS AGRADECEMIENTOS.

Nombre y apellidos *

Joseph Silvere Mfou ou Mbata

1. ¿La administración pública es quien le ofreció trabajar conjuntamente? *

- (●) Si
- ( ) No
- ( ) No trabajamos conjuntamente
- ( ) Altres:

2. ¿En cuales de estas fases del proceso ha habido coproducción? *

podéis seleccionar más de una opción

- [x] Puesta en marcha del proyecto (hace referencia a las dinámicas utilizadas prospectivamente para decidir como se desarrollará el proyecto)
- [x] Diseño del proyecto
- [x] Implementación del proyecto
- [x] Evaluación del proyecto
- [ ] En ninguna de las anteriores

3. ¿De qué otro modo está presente la administración en su colectivo? *

podéis seleccionar más de una opción

- [x] Facilitando / acompañando
- [x] cediendo espacios
- [x] Dando directrices
- [x] Subvenciones
- [ ] Tratos / ayudas informales
- [x] Vivienda
- [x] Trabajo
- [x] Integración a la comunidad
- [ ] Cursos formativos
- [x] Regulación de los papeles
- [ ] Altres:

4. Después de estos años colaborando con la administración, ¿Consideras que tu grupo se ha fortalecido? *

- ( ) No, estamos igual
- (●) Sí, en algunos aspectos
- ( ) Sí, en muchos aspectos

Indica en que aspectos el grupo se ha fortalecido

Regularización de los sin papeles,integración y inserción laboral y social

5. ¿Considera que la administración ha cambiado de rol y que, por lo tanto, ha dejado de ser un espacio de intermediación para convertirse en un espacio de coproducción en condiciones de igualdad? *

- ( ) Si
- (●) No
- ( ) Sólo en ciertas circunstancias

6. ¿Qué rol cree que ha desarrollado la administración con vuestra organización? *

- (●) ROL PROMOTOR: La administración adopta un rol de liderazgo y busca la complicidad del colectivo
- ( ) ROL ACTIVADOR: La administración tiene la iniciativa pero actúa para articular que el colectivo en concreto trabajen en condiciones de igualdad
- ( ) ROL FACILITADOR: La administración actúa como facilitadora de la iniciativa y ofrece recursos y su capacidad normativa para garantir la viabilidad del proyecto.
- ( ) ROL RELACIONAL: Tanto la administración como la ciudadanía toman la iniciativa. Identificar formulas de colaboración buscando el beneficio colectivo.
- ( ) Ausente
- ( ) Ninguna de las anteriores

7. Desde la administración se ha hecho lo que se había planteado, es decir, ¿han cumplido con lo que dijeron? *

- ( ) Sí
- ( ) No
- (●) Parcialmente

8. ¿Cuál ha sido (o es) el grado de transparencia por parte de la administración hacia su colectivo? *

- (●) Bajo
- ( ) Medio
- ( ) Alto

9. ¿En general, las decisiones que incumbían tanto a la administración, como a los socios y los técnicos eran de mutuo acuerdo? *

- ( ) Sí
- (●) No: el acuerdo era establecido sobre todo entre la administración y técnicos
- ( ) No: el acuerdo era dictado sobre todo por la administración sin tener en cuenta a las demás personas involucradas.

10. ¿En un inicio os encontrasteis con una barrera idiomática significativa para poder comprender y comunicarse con la administración? *

- ( ) Sí
- (●) No

11. ¿Desde la administración os facilitaron algún servicio de traducción? *

- (●) Sí
- ( ) No pero hubiera sido adecuado
- ( ) No era necesario

12. ¿La temporalización y los ritmos para poder crear este proyecto quién los estableció?

- (●) Administración
- ( ) Nosotros (el colectivo)
- ( ) Todas las partes de forma consensuada
- ( ) Otros agentes involucrados en el proyecto (como por ejemplo los técnicos que os acompañaban en el proyecto)

13. ¿Cada cuando teníais (o tenéis) reuniones con la administración? *

- ( ) semanalmente
- ( ) quincenalmente
- ( ) mensualmente
- (●) trimestralmente
- ( ) Casi nunca nos hemos reunido con la administración directamente

14. ¿Cuándo os reuníais (o os reunís) con la administración, donde lo hacíais? *

- (●) En espacios propios de la administración
- ( ) En nuestros locales
- ( ) De forma alterna
- ( ) En espacios neutros
- ( ) Altres: _____

15. ¿Había una relación de iguales? Por qué? *

No,porque todas la directivas del proyecto venían de la administración

16. ¿Cuál es su grado de confianza con la administración? *

- (●) Bajo
- ( ) Medio
- ( ) Alto

17. ¿Consideráis que la administración os han cedido poder y autonomía en la toma de decisiones? *

- ( ) Sí
- ( ) Hemos establecido una relación de dependencia con la administración
- (●) Todo tiene que pasar antes por el criterio de la administración
- ( ) Altres: _____

18. ¿Os gustaría que la administración estuviera más o menos presente dentro del vuestro colectivo? *

- ( ) Más presente
- (●) Menos presente
- ( ) igual que ahora

19. Marca las afirmaciones que consideres que se han cumplido dentro de vuestro colectivo *

puedes marcar más de una opción

- [x] La responsabilización del proyecto ha sido colectiva por parte de los diferentes actores implicados (administración, socios, técnicos, etc)
- [ ] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, ha habido un impacto en las relaciones de poder provocando un cambio de roles
- [x] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, han habido cambios favorables en la cotidianidad de las personas socias
- [x] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, se ha podido tramitar la regularización de los papeles de los diferentes socios
- [x] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, habéis potenciado la autoorganización y autonomía
- [x] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, ha habido un fortalecimiento comunitario.
- [x] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, se ha satisfecho ciertas necesidades sociales de forma alternativa al mercado y al Estado

20. Haz una lista de los actores con quienes más os habéis relacionado de forma COTIDIANA *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Ayuntamiento (Bardelona Activa) Labcoop,Etcéteras,Diomcoop,Iacta,Coopolis,Coop57,

21. Haz una lista de los actores con quienes os habéis relacionado de forma PUNTUAL *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Biciclot,topmanta,habat3

22. Como colectivo con que actores NO habéis contactado pero os gustaría hacerlo (o os hubiera gustado)? *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Generalitat,cercle d'immigracion,urbaser

23. Según tu experiencia, ¿Qué diferencias señalarías entre colaboración con la administración y coproducción? *

Colaboración hay más igualdad y fluidez entre las relaciones
Coproducción la administración se comporta como un jefe inegualidad

Espacio voluntario para añadir cualquier comentario al respeto

Google no ha creat ni aprovat aquest contingut.

Google Formularis

Qüestionari Diomcoop [**codi: QD1-Rx**]

Nivel de coproducción

Este formulario esta hecho para poder sacar conclusiones más concretas y precisas en relación al nivel de coproducción (relación con la administración) de cada colectivo analizado y poder triangular la información extraída. MUCHAS GRACIAS POR COLABORAR EN MI INVESTIGACIÓN DEL TRABAJO FINAL DE MÁSTER. MIS SINCEROS AGRADECEMIENTOS.

Nombre y apellidos *

Baye

1. ¿La administración pública es quien le ofreció trabajar conjuntamente? *

- (●) Si
- ( ) No
- ( ) No trabajamos conjuntamente
- ( ) Altres: _____

2. ¿En cuales de estas fases del proceso ha habido coproducción? *

podéis seleccionar más de una opción

- [x] Puesta en marcha del proyecto (hace referencia a las dinámicas utilizadas prospectivamente para decidir como se desarrollará el proyecto)
- [x] Diseño del proyecto
- [x] Implementación del proyecto
- [x] Evaluación del proyecto
- [ ] En ninguna de las anteriores

3. ¿De qué otro modo está presente la administración en su colectivo? *

podéis seleccionar más de una opción

- [ ] Facilitando / acompañando
- [ ] cediendo espacios
- [ ] Dando directrices
- [x] Subvenciones
- [ ] Tratos / ayudas informales
- [ ] Vivienda
- [ ] Trabajo
- [ ] Integración a la comunidad
- [ ] Cursos formativos
- [x] Regulación de los papeles
- [ ] Altres: _____

4. Después de estos años colaborando con la administración, ¿Consideras que tu grupo se ha fortalecido? *

- ( ) No, estamos igual
- (●) Sí, en algunos aspectos
- ( ) Sí, en muchos aspectos

Indica en que aspectos el grupo se ha fortalecido

Exclusión social

5. ¿Considera que la administración ha cambiado de rol y que, por lo tanto, ha dejado de ser un espacio de intermediación para convertirse en un espacio de coproducción en condiciones de igualdad? *

- (●) Si
- ( ) No
- ( ) Sólo en ciertas circunstancias

6. ¿Qué rol cree que ha desarrollado la administración con vuestra organización? *

- ( ) ROL PROMOTOR: La administración adopta un rol de liderazgo y busca la complicidad del colectivo
- ( ) ROL ACTIVADOR: La administración tiene la iniciativa pero actúa para articular que el colectivo en concreto trabajen en condiciones de igualdad
- ( ) ROL FACILITADOR: La administración actúa como facilitadora de la iniciativa y ofrece recursos y su capacidad normativa para garantir la viabilidad del proyecto.
- (●) ROL RELACIONAL: Tanto la administración como la ciudadanía toman la iniciativa. Identificar formulas de colaboración buscando el beneficio colectivo.
- ( ) Ausente
- ( ) Ninguna de las anteriores

7. Desde la administración se ha hecho lo que se había planteado, es decir, ¿han cumplido con lo que dijeron? *

- (●) Sí
- ( ) No
- ( ) Parcialmente

8. ¿Cuál ha sido (o es) el grado de transparencia por parte de la administración hacia su colectivo? *

- ( ) Bajo
- ( ) Medio
- (●) Alto

9. ¿En general, las decisiones que incumbían tanto a la administración, como a los socios y los técnicos eran de mutuo acuerdo? *

- (●) Sí
- ( ) No: el acuerdo era establecido sobre todo entre la administración y técnicos
- ( ) No: el acuerdo era dictado sobre todo por la administración sin tener en cuenta a las demás personas involucradas.

10. ¿En un inicio os encontrasteis con una barrera idiomática significativa para poder comprender y comunicarse con la administración? *

- ( ) Sí
- (●) No

11. ¿Desde la administración os facilitaron algún servicio de traducción? *

- ( ) Sí
- ( ) No pero hubiera sido adecuado
- (●) No era necesario

12. ¿La temporalización y los ritmos para poder crear este proyecto quién los estableció?

- ○ Administración
- ○ Nosotros (el colectivo)
- ◉ Todas las partes de forma consensuada
- ○ Otros agentes involucrados en el proyecto (como por ejemplo los técnicos que os acompañaban en el proyecto)

13. ¿Cada cuando teníais (o tenéis) reuniones con la administración? *

- ○ semanalmente
- ○ quincenalmente
- ◉ mensualmente
- ○ trimestralmente
- ○ Casi nunca nos hemos reunido con la administración directamente

14. ¿Cuándo os reuníais (o os reunís) con la administración, donde lo hacíais? *

- ○ En espacios propios de la administración
- ○ En nuestros locales
- ◉ De forma alterna
- ○ En espacios neutros
- ○ Altres: _____

15. ¿Había una relación de iguales? Por qué? *

Es lo normal

16. ¿Cuál es su grado de confianza con la administración? *

- ○ Bajo
- ○ Medio
- ◉ Alto

17. ¿Consideráis que la administración os han cedido poder y autonomía en la toma de decisiones? *

- ◉ Sí
- ○ Hemos establecido una relación de dependencia con la administración
- ○ Todo tiene que pasar antes por el criterio de la administración
- ○ Altres: _____

18. ¿Os gustaría que la administración estuviera más o menos presente dentro del vuestro colectivo? *

- ◉ Más presente
- ○ Menos presente
- ○ igual que ahora

19. Marca las afirmaciones que consideres que se han cumplido dentro de vuestro colectivo *

puedes marcar más de una opción

- [x] La responsabilización del proyecto ha sido colectiva por parte de los diferentes actores implicados (administración, socios, técnicos, etc)
- [ ] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, ha habido un impacto en las relaciones de poder provocando un cambio de roles
- [x] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, han habido cambios favorables en la cotidianidad de las personas socias
- [ ] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, se ha podido tramitar la regularización de los papeles de los diferentes socios
- [ ] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, habéis potenciado la autoorganización y autonomía
- [ ] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, ha habido un fortalecimiento comunitario.
- [x] Gracias a la creación de vuestra iniciativa, se ha satisfecho ciertas necesidades sociales de forma alternativa al mercado y al Estado

20. Haz una lista de los actores con quienes más os habéis relacionado de forma COTIDIANA *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Ayuntamiento y otros

21. Haz una lista de los actores con quienes os habéis relacionado de forma PUNTUAL *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Ayuntamiento

22. Como colectivo con que actores NO habéis contactado pero os gustaría hacerlo (o os hubiera gustado)? *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Nadie

23. Según tu experiencia, ¿Qué diferencias señalarías entre colaboración con la administración y coproducción? *

Nonguna

Espacio voluntario para añadir cualquier comentario al respeto

Google no ha creat ni aprovat aquest contingut.

Google Formularis

Nivel de coproducción

Este formulario esta hecho para poder sacar conclusiones más concretas y precisas en relación al nivel de coproducción (relación con la administración) de cada colectivo analizado y poder triangular la información extraída. MUCHAS GRACIAS POR COLABORAR EN MI INVESTIGACIÓN DEL TRABAJO FINAL DE MÁSTER. MIS SINCEROS AGRADECEMIENTOS.

Nombre y apellidos *

Daouda Dieye

1. ¿La administración pública es quien le ofreció trabajar conjuntamente? *

- ( ) Si
- (•) No
- ( ) No trabajamos conjuntamente
- ( ) Altres: _____

2. ¿En cuales de estas fases del proceso ha habido coproducción? *

podéis seleccionar más de una opción

- [x] Puesta en marcha del proyecto (hace referencia a las dinámicas utilizadas prospectivamente para decidir como se desarrollará el proyecto)
- [x] Diseño del proyecto
- [x] Implementación del proyecto
- [x] Evaluación del proyecto
- [ ] En ninguna de las anteriores

3. ¿De qué otro modo está presente la administración en su colectivo? *

podéis seleccionar más de una opción

- [ ] Facilitando / acompañando
- [ ] cediendo espacios
- [ ] Dando directrices
- [x] Subvenciones
- [ ] Tratos / ayudas informales
- [ ] Vivienda
- [ ] Trabajo
- [ ] Integración a la comunidad
- [ ] Cursos formativos
- [ ] Regulación de los papeles
- [ ] Altres: _____

4. Después de estos años colaborando con la administración, ¿Consideras que tu grupo se ha fortalecido? *

- (•) No, estamos igual
- ( ) Sí, en algunos aspectos
- ( ) Sí, en muchos aspectos

Indica en que aspectos el grupo se ha fortalecido

Trabajando colectivamente

5. ¿Considera que la administración ha cambiado de rol y que, por lo tanto, ha dejado de ser un espacio de intermediación para convertirse en un espacio de coproducción en condiciones de igualdad? *

- ( ) Si
- (•) No
- ( ) Sólo en ciertas circunstancias

6. ¿Qué rol cree que ha desarrollado la administración con vuestra organización? *

- ( ) ROL PROMOTOR: La administración adopta un rol de liderazgo y busca la complicidad del colectivo
- ( ) ROL ACTIVADOR: La administración tiene la iniciativa pero actúa para articular que el colectivo en concreto trabajen en condiciones de igualdad
- ( ) ROL FACILITADOR: La administración actúa como facilitadora de la iniciativa y ofrece recursos y su capacidad normativa para garantir la viabilidad del proyecto.
- ( ) ROL RELACIONAL: Tanto la administración como la ciudadanía toman la iniciativa. Identificar formulas de colaboración buscando el beneficio colectivo.
- (•) Ausente
- ( ) Ninguna de las anteriores

7. Desde la administración se ha hecho lo que se había planteado, es decir, ¿han cumplido con lo que dijeron? *

- ( ) Sí
- (•) No
- ( ) Parcialmente

8. ¿Cuál ha sido (o es) el grado de transparencia por parte de la administración hacia su colectivo? *

- (•) Bajo
- ( ) Medio
- ( ) Alto

9. ¿En general, las decisiones que incumbían tanto a la administración, como a los socios y los técnicos eran de mutuo acuerdo? *

- ( ) Sí
- ( ) No: el acuerdo era establecido sobre todo entre la administración y técnicos
- (•) No: el acuerdo era dictado sobre todo por la administración sin tener en cuenta a las demás personas involucradas.

10. ¿En un inicio os encontrasteis con una barrera idiomática significativa para poder comprender y comunicarse con la administración? *

- ( ) Sí
- (•) No

11. ¿Desde la administración os facilitaron algún servicio de traducción? *

- ( ) Sí
- ( ) No pero hubiera sido adecuado
- (•) No era necesario

12. ¿La temporalización y los ritmos para poder crear este proyecto quién los estableció?

- ○ Administración
- ◉ Nosotros (el colectivo)
- ○ Todas las partes de forma consensuada
- ○ Otros agentes involucrados en el proyecto (como por ejemplo los técnicos que os acompañaban en el proyecto)

13. ¿Cada cuando teniais (o tenéis) reuniones con la administración? *

- ○ semanalmente
- ○ quincenalmente
- ○ mensualmente
- ○ trimestralmente
- ◉ Casi nunca nos hemos reunido con la administración directamente

14. ¿Cuándo os reuníais (o os reunís) con la administración, donde lo hacíais? *

- ○ En espacios propios de la administración
- ○ En nuestros locales
- ○ De forma alterna
- ○ En espacios neutros
- ◉ Altres: En ningún sitio

15. ¿Había una relación de iguales? Por qué? *

No. Porqué, piensan que son superiores

16. ¿Cuál es su grado de confianza con la administración? *

- ◉ Bajo
- ○ Medio
- ○ Alto

17. ¿Consideráis que la administración os han cedido poder y autonomía en la toma de decisiones? *

- ○ Sí
- ◉ Hemos establecido una relación de dependencia con la administración
- ○ Todo tiene que pasar antes por el criterio de la administración
- ○ Altres:

18. ¿Os gustaría que la administración estuviera más o menos presente dentro del vuestro colectivo? *

- ○ Más presente
- ◉ Menos presente
- ○ igual que ahora

19. Marca las afirmaciones que consideres que se han cumplido dentro de vuestro colectivo *

puedes marcar más de una opción

- ☐ La responsabilización del proyecto ha sido colectiva por parte de los diferentes actores implicados (administración, socios, técnicos, etc)
- ☑ Gracias a la creación de vuestra iniciativa, ha habido un impacto en las relaciones de poder provocando un cambio de roles
- ☑ Gracias a la creación de vuestra iniciativa, han habido cambios favorables en la cotidianidad de las personas socias
- ☑ Gracias a la creación de vuestra iniciativa, se ha podido tramitar la regularización de los papeles de los diferentes socios
- ☑ Gracias a la creación de vuestra iniciativa, habéis potenciado la autoorganización y autonomía
- ☑ Gracias a la creación de vuestra iniciativa, ha habido un fortalecimiento comunitario.
- ☑ Gracias a la creación de vuestra iniciativa, se ha satisfecho ciertas necesidades sociales de forma alternativa al mercado y al Estado

20. Haz una lista de los actores con quienes más os habéis relacionado de forma COTIDIANA *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Otros colectivos/organizaciones

21. Haz una lista de los actores con quienes os habéis relacionado de forma PUNTUAL *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Organizaciones

22. Como colectivo con que actores NO habéis contactado pero os gustaría hacerlo (o os hubiera gustado)? *

Por ejemplo: ayuntamiento, departamentos concretos del ayuntamiento, servicios externos, otros colectivos/organizaciones, servicios jurídicos, entre otros. Lo que se os ocurra y, si puede ser, concretando lo más posible los actores.

Ninguno

23. Según tu experiencia, ¿Qué diferencias señalarías entre colaboración con la administración y coproducción? *

La coproducción te permite estar más cómodo con tu colectivo y la casa que compartís

Espacio voluntario para añadir cualquier comentario al respeto

Estoy satisfecho, contento y orgulloso de formar parte de mi colectivo. Son muy reponsables y muy trabajadores

Google no ha creat ni aprovat aquest contingut.

Google Formularis

10.8. Annex 10. Transcripcions entrevistes

Si voleu accedir a les transcripcions completes de les entrevistes, us facilito un enllaç perquè pugueu accedir. S'ha preferit, per com esta plantejat el treball, fer evident als annexes les taules de codificació per cada col·lectiu, ja que és la vinculació entre la transcripció de l'entrevista i la codificació i és el que m'ha permès fer l'anàlisi.

Enllaç: https://drive.google.com/file/d/1xcihPXjYnNEnFQGJyd71032Zci3387uM/view?usp=sharing